dicā eñ ꝙ lꝫ reuocatū ſit ius cōe.tñ ꝯſuetudo p̄ſcripta q̄ ſuatū fuit ius cōe ñ reuocata ñ ſit.eadē rōe q̄ id dicimus d̄ ſtatuto.ꝛ id eēt abſurdū Itē ñ poſſum⁹ dicere ꝙ ſtatuta ꝯtinētia ius cōe ſint ſingulariū pſonaꝝ qđ reqrit hec dec. Itē ſi papa tollit ſuā ꝯſtōēꝫ qđ eſt pl⁹.mlto forti⁹ ꝯſtōēꝫ infeꝛioꝛiſ idē dicē tē qđ eſt min⁹.ad hoc optīe fa.de ſiđ inſtru.paſtoꝛal.v bi dꝛ ꝙ ſi dec.erua gāo ꝯſonat iuri ꝯ mūi iudicari dꝫ ſm ipſam.qꝛ ius eſt.idē igiᷣ dicā in locali ſtatuto ꝙ ſi ꝯtinet ius cōe ſub lato iure tolliᷣ ſta tu uꝫ qđ ius cōe ē Si igiᷣ conſuetu do ꝛ ſtatutum ſin gularia ſint ꝛ cōſi ſtant in ſcō.ꝛ ſint rōnabilia.nec expſſe reuocenᷣ eis ñ derogaᷣ ꝑ ꝯſtōēꝫ no uiter editā.alˢ ſecus hoc dicit dec.

Ignoꝛare[a] ipſ[b] dū tñ ſint rōna bilia[c] ꝑ ꝯſtōēm aſe nouiᷣ edi tam niſi expſſe[d] caueaᷣ in ipſa ñ intellr in aliq̄ derogare[e] Io.

Uṫ aiaꝝ[f] picul obuieᷣ: ſentētijs[h] ꝑ ſtatuta[i] q̄ rūcūqꝫ oꝛdiarioꝝ[k] pla tis legari nolū⁹ ignoꝛātes[l] dū tñ eoꝝ ignoꝛātia craſſa nō fue rit aut ſupia.[m] ¶ Statuto[n]

a ¶ Ignoꝛare.s.vt ec.lene.vt noſtrum

b ¶ Ipſis.ſ.ꝯſuetudinib⁹ ꝛ ſtatutis

c ¶ Rōnabilia.vtꝝ ꝯſuetudo ſit rōnabil' nec ne.relinqn dū eſt iudici.cū nec certa rła trahi poſſꝫ ſm ho.q̄ hoc no.i ſum.de ꝯſue.§.qđ ſit ꝯſuetudo.ꝟ.ꝯſuetudo ē vſus.ꝛ bñ dic rōnabilia.qꝛ hoc ſolū qđ rōnabile ē defēdit eccia.xiiij di.c.vl.ꝛ.lxxxi.di.ſi q̄ ſine.De rōnabili āt ꝯſuetudīe pōe exēpla.j.de ꝯſue.c.iij.ꝛ.iiij.s.d̄ ꝯſue.cū dilect⁹.ꝛ facit qđ dicam.j.de ele.ex eo.ꝙ in ſi.

d ¶ Expſſe.j.de ꝯſue.c.i.ꝛ.ij.de ele.qꝛ ſepe.ꝛ.c.cū ñ deceat. in qb⁹ reuocanᷣ ēt piuilegia ꝛ ſtatuta.d̄ cle.ñ reſi.c.vno j.de cēſi.q̄ꝫ.de pe.ꝛ re.c.ij.de big.c.vno.de cap.mo.c.vno cū ſi.que oīa ñ videnᷣ ꝯpetētia exēpla cū illa nō eēnt rō nabilia qđ veꝝ pōt dici hodie.qꝛ ius reſiſtit.hēs exempla hodie circa ꝯſuetudines de eta.ꝛ qua.vt hi q̄.in ſi.cum ſu is ꝯcoꝛ.in cle.

e ¶ Derogare.ꝯ.ff.de ſepul.vio.l.iij.§.diu⁹.Solu.illa lex multi mōis intellr vt ibi no.ꝛ.ff.de legi.l.de qb⁹.Sꝫ inqn tum dicere vr ꝙ ꝯſuetudo vel ſtatutū p̄cedēs legē tollaᷣ a lege dici p̄t h̄ veꝝ.cū pꝛiceps h̄ īrēdit vt no.lex.ſe ītelli gere illā legē.s.de ſi.inſtr.paſtoꝛal.in gl.i.in ſi.q̄ ſolo ap pꝛobaᷣ ꝑ hāc dec.repbaᷣ aūt hic opi.ho.qui ꝯ hūc textuꝫ no.in ſum.de ꝯſue.§.ꝛ de ꝟtute.ꝟ.ſed ſpāle eſt

f ¶ Ut aiaꝝ.hec dec.edita fuit ad declaratiōꝫ dec.d̄ ſē. ex.a nobis.i.ꝛ ei⁹ qđ ibi no.Et ei⁹ duo ſunt dcā. pꝛimū ꝙ ſtatuta oꝛdiarioꝝ ñ ligant pbabilr ig rantes.ſm ꝙ ſtatutū epi ex̄ dio.ſubditū non ligat.

g ¶ Aiaꝝ.ad idē de iureiu.c.i.ꝛ de ſepul.c.i.

h ¶ Sētētijs.q̄ ligāt aiam vt locū hēat pꝛia rō.ſꝫ idē in alijs ſentētijs que penas tpales inferūt.ꝑ.l.ff.de decr.ab oꝛ.fa.l.vlt.vbi hēs ꝙ municipali ſtatuto non ligatur ig rans ſꝫ ſciēs tm̄.ad h̄.C.de teſta.l.iubem⁹.in ſi.ꝛ pōt di ci ꝙ in h̄ puideᷣ aiab⁹ ſaltē ppter pctm̄ inobedie qđ ē ma ximū.viij.q.i.ſciēdum.vel de his dixit.qꝛ d̄ alijſ non erat dubiū ꝑ.di.l.

i ¶ Statuta.de gnālib⁹ ꝗ ſtatutꝫ canonū vel legū ñ loqᷣ que ab oib⁹ ſciri ꝛ cuſtodiri dñt.s.de cōſti.c.i.

k ¶ Oꝛdinarioꝝ.q̄ dicanᷣ oꝛdinarij no.gof.ꝛ lex.s.d̄ of. oꝛ.cum ab ecciaꝝ

l ¶ Igrātes.ꝯtrū no.lex.in p̄.dec.a nobis.ꝛ mouebaᷣ ex eo.qꝛ incidebat in factū iam damnatū ꝛ qꝛ in culpa fuit rē phibitā faciēdo ꝛ q̄rere d̄buerat.ſic ēt vbi culpa p̄ce dit ñ excuſat met⁹.ff.qđ me.cā ſi mulier

m ¶ Supina.que eſt igrare qđ oēs ſciūt.de poſtul.c.i.de cle.ex.mi.aplice.Igrātia ꝗ alia facti.alia iuriſ.ſi iurꝫ aut cōis aut ſingularis.ſtatutū ei epi ius facit īter ſubditos qđ tñ ñ ligat pbabilr igrātes vt hic.

n ¶ Statuto.nō epm facere poſſe ſtatuta.ad idē.s.pꝛio hñ.s.d̄ ma.ꝛ ob.ſi qs venerit.ꝛ legat⁹ in puincia ſua.s de of.leg.c.vl.ꝛ ſūt talia ſtatuta per petua ēt p⁹ obitū vel receſſuꝫ vt ibi.

o ¶ Cōmiſerit.ꝯ.j.de ſen.ex.romāa §.caueāt vbi dꝛ ꝙ p furtis delictis ex cōicatō ferri ñ dꝫ. Sol'.aliđ eſt ferre in aliquē excōica tōnis ſniam p fu turo delicto.vt ſi dicat excōico te ſi tale q̄d feceris qđ ibi phibetur.aliđ ſtatutū gnāle facē excōicatōꝫ fulmināś qđ hic ꝑmittiᷣ.vt.s.de ſen.ex.a no bis.i.vel lꝫ ibi phibeaᷣ ferri tñ lata tꝫ vt ibi.no.lex.vel ſi dicaᷣ ꝙ illđ cōmiſſint ſit p̄teritū nllm ꝯtrū qđ pꝛ⁹ dixi. tene ꝛ adde quod ibi dicam.

epi quo in oēs qui furtū[p] ꝯmi ſerint[o] excōicatōis ſnia pmul gatur ſubditi ei⁹ furtū[p] extra ipius dio.[q] cōmittētes mime ligari noſcunᷣ cuꝫ[r] extra terri toriū[s] ius dicēti ñ peaᷣ impu ne[t] ¶ Grego.ix.

De reſcriptis Rubrica

Ipſo[v] iure reſcriptū[x] vl' pceſſus[y] ꝑ ipm hitus

p ¶ Furtū.qđ eſt ꝯtctō rei aliene iuito dño fraudulofa.ꝛ aīo lucrādi.inſti.d̄ ob.q̄ ex q̄.deli.in pꝛin.ꝛ.§.furtū aūt.ꝛ §.placuit.ꝛ phibitū ēt decalogo.xiiij.q.v.penale.ꝛ in ſe cūda phibitōe obtinet quartū locū.qđ dic vt no.xxxij. q.vij.quid in omnibus

q ¶ Diocesim.in q̄ totā iuriſdictōꝫ hꝫ oꝛdiariā.ꝛ ī quoli bet ipi⁹ loco ñ exēpto p̄t p tribūali ſedē.j.d̄ of.oꝛ.cū eps

r ¶ Cum ex̄.rō.ꝛ no.de oib⁹ rōnem reddēdā.qđ dic vt.s. de reſcrip.ſi qñ.

s ¶ Territoꝛiū ſuū.s.de of.leg.nouit.ff.de iuriſ.om.iu.l. vl.ꝛ eſt territoꝛiū vniuerſitas agroꝝ intra fines cuiuſqꝫ ciuitatꝫ qđ ab eo dcm̄ q̄dā aūt.ꝙ mgr̄aᷣ⁹ ei⁹ loci itra eos fines terrēdi.i.ſūmouēdi ius hñt.ff.de ꝟ.ſi.pupillus.§. territorium.

t ¶ Impune.i.ſine pēa.i.ñ parēs ex eo penā ñ patiᷣ

v ¶ Ipſo iure.ꝗ ſine exceptiōis ope.ꝛ ſic falſam pu to opi.tā.ꝛ inno.no.s.de of.dele.pꝛudētiaꝫ.§ ſexta.ꝛ lex.cōpoſ.i.o.s.e.c.ſup lrīs.ī gl.hic qriᷣ ꝛ guil.du.no.in ſpe.ti.d̄ reſcripti pn̄tatōne.§. rōe āt impetrātꝫ.ꝟ.q̄d d̄ pceſſu.qui oēs dixerūt ꝙ pceſſ⁹ hitus ꝑ lrās impetratas ab excōicato vꝫ ſi ñ opponaᷣ ex ceptō.ꝛ h̄ dico territ⁹.cum ſupdicti oēs excepto tā.hanc viderīt dec.vñ vel non ponderauerunt h̄ ꝟbum ipo iure poſitū in pꝛincipio hic vel hāc dec.putauerīt eē correctaꝫ ꝑ dec.pia.qđ ñ credo.cū ꝑs illa que correcta eſt remota fuerit.vt.j.dicam

x ¶ Reſcriptū.s.e.dilect⁹ fili⁹ abbas.ꝛ ſatꝫ hic puto ter minatā qōnē qua queri ſolet.vtꝝ re⁹ actoꝛē quē excipien do ꝯ reſcriptū ꝛ pſonā repulit excōicatōis vigoꝛe corā ip ſo delegato recōuenire poſſit.ꝛ pꝫ ꝙ ñ.ſi eñ nllm ē reſcri ptū ꝛ cōuētō eſt pꝛicipale.recōuētō acceſſoꝛiū.ſublato pꝛincipali ꝛ acceſſoꝛiū.j.d̄ re.iu.acceſſoꝛiū.cū ſuis cōcoꝛ. Itē cā cōuētōis ꝛ recōuētōis ſiᷣ ſunt tractāde.s.d̄ mut. petꝫ.c.i.de oꝛ.co.cū dilect⁹.qđ hic eē ñ poſſꝫ.Itē cōuētō ē expſſum.recōuētō tacitū.ſublato igᷣ expſſo ꝛ tacituꝫ eſt ſublatū.C.ſi re⁹ vel accu.moꝛ.fu.l.vl.ꝛ fa.qđ no.d̄ de.cō iu.qđ a te.ꝛ h̄ tenuit tā.bar.bꝛix.in qōe venerabili.q̄ ici pit.actoꝛ cōueniebat reum

y ¶ Proceſſus.nūquid ergo correcta eſt dec.pia.j.de ex cep.vbi dꝛ ꝙ pceſſus hitus cum excommunicato tenet donec opponatur exceptō.et poſtmodum ipſo abſoluto reaſſumatur cauſa in eodem ſtatu.So.non eſt correcta

imo poti⁹ corrigeret iſta p̄ illā. cū illa ſit poſterior. eſt. n. ino. iiij. ⁊ hec greg. ix. s. ti. p̄ri. c. i. ſʒ neutra p̄ alterā corri-git. ſʒ ī diuerſis caſib⁹ loquūt̄. Nota igit̄ p̄mo falſā eſſe opinionē modernoꝝ quā hēr. nōt in decr. pia ī gl'. ſʒ mir ⁊ ī p̄d. decr. dilect⁹ ī gl'. hic vt̄. ⁊ ī dec. de of. dele. prudētiā.

nō valeat. ſi ab excōicato[a] ſup alio[b] q̄ʒ excōis [c] vel appellatio-nis[d] articulo fuerit ipetratū[e].

Innocentius quartus in cōcilio lugdunenſi.

Cum[f] i multis[g] iuris ar-ticulis infinitas reprobetur, p̄uide[h] durimus ſtatuendum vt per[i] illam generalē clauſu-lā quidā[k] alij. q̄ freq̄nter[l] in[m] litteris nr̄is inſerit̄. vltra tres vel[n] quattuor in iudicium non

in glo. ſic vt' ī gl'. ſec⁹ eēt. ī q̄bus di-xit reſcriptū ab ex-cōicato ipetratuʒ valere p⁹ ſuā ab-ſolutōē ⁊ hac ē ipi⁹ opi. antiq. vt p̄ p̄ di. gl'. apparet. ⁊ de eta. ⁊ q̄li. cū bone. de cle. ex. mi. p̄po-ſuit. Circa hāc igr̄ māni ſic diſtigue. aut excōicatus maiori agit corā dele-gato. aut corā ordinario. In primo caſu ſubdiſtingue. q̄ aut erat excōicat⁹ t̄pe ipetrati reſcripti. aut p⁹ea fuit excōicat⁹. In p̄io caſu ſbdiſtictōis h̄ʒ locū hec dec. vt. ſ. n̄ valeat reſcriptū. nec p̄ceſſus p̄ ipʒ h̄itus niſi ipetratū fuerit ſup cā excōis ꝟ appellatōis. vt hic. ⁊ ī ɔcor. ſupius allegatꝫ. In ſcḋo caſu. ſ. q̄n p⁹ ipetratōē excōicat⁹ fuit lo-cū h̄ʒ dec. pia. ⁊ de of. dele. prudētiā. §. ſerta. Si agit coram ordiario. tūc tria t̄pa diſtigue. ſ̄m vetera iura n̄ tenebat p̄ceſſus cū ipo h̄itus. s. de excep. exceptōē. al's n̄ video q̄-re ibi fieret ɔdēnatio expēſaꝝ ſi tenuiſſet p̄ceſſus. vt ēt ibi nō. poſtmodū ſtatuit ibi gre. in deciſa hui⁹ dec. q̄ tene-ret p̄ceſſus h̄itus cū excōicato. ſi re⁹ eū ſciēter admiſit. al's n̄. ſ̄m moderna ꝯo iura tenet p̄ceſſus. ⁊ locū h̄ʒ dec. pia. ⁊ ſic nec corrigit̄ nec corrigit. Si q̄rat̄ q̄ ſit rō diuerſi iuris. ⁊ dicat̄ q̄ excōicatus ipetrās peccauit ſe ingerēdo cōioni hoīm. n̄ vʒ hec r̄nſio. cū eadē rō ſit i ordiario. ſi di-cat̄ q̄ hec ſit rō. q̄ reſcriptū ipetratū fuit tali ɔ̄itate taci-ta. q̄ ex p̄iſa lr̄as n̄ h̄uiſſet. n̄ vʒ ēt r̄nſio. q̄ tūc reſcriptum h̄ʒ elidi exceptōis ope n̄ ipo iure. s. e. ſup lr̄is. ⁊ hoc notat hēr. s. e. ad audiētiā. ij. vt ſatꝫ mirādū vt̄. q̄ ſi ago corā or-diario tʒ p̄ceſſus. ⁊ ſi ab eo ipetro delegatū. nec reſcriptū valeat nec p̄ceſſus. ſʒ pōt eē rō q̄ iuriſditio delegata ſu-mit initiū ex p̄ſona agētis ⁊ ipetrātis. ⁊ iō cū vitioſum fuerit p̄icipiū. i. q. i. p̄icipat⁹. nec reſcriptum valeat nec p̄ceſſus. ordiaria aūt iuriſditio ab actore agēte n̄ icipit. ⁊ iō ibi ſec⁹. Itē iuriſditio ordiaria fauorabilis. ex̄ordia-ria odioſa. vt. s. e. ad h̄ itē q̄n p̄cedit̄ corā ordiario ꝟ dele-gato ipetrato an̄ excōicatōē ē ī aliq̄ q̄d iputet̄ reo. q̄ ꝺ ex-cōicatōē debebat excipe ſi ſciebat. al' inueſtigare debebat ſʒ vt plurimū delegatū ipetrat actor abſente reo. ⁊ iō nō vʒ ipetratio. nec p̄ceſſus h̄itus ipi⁹ ipetratōis vigore vt hic. His ḡ rōib⁹ ⁊ excōicati odio ſpāle dicat̄. q̄ in h̄ caſu ɔ̄itas ſuppſſa ipo iure viciet reſcriptū ⁊ p̄ceſſū h̄itū per illud.

a ¶ Excōicato. maiori excōicatione. vt. s. de excep. a nobis. ⁊. j. e. ti. c. pia.

b ¶ Alio. q̄d ſi excōicat⁹ ipetrat lr̄as īq̄ſitōis nōuit gof. de of. dele. prudentiā. ī gl'. colligit̄. q̄ b̄n valent lr̄e. ⁊ h̄ iō q̄ fama ibi h̄etur accuſatoris loco. vt. s. de accu. q̄l'r. et h̄ p̄mouēs ineptus appareat. nihilominus vʒ reſcriptū ⁊ p̄cedet̄ p̄ illud. de accu. cū oporteat. vbi idē tʒ ino. ⁊ ho. ad h̄ q̄n excōicatus ſolū miſteriū p̄buit. nec noiat⁹ fuit in lr̄is. idē guil. ī ſpe. de inq̄. §. i. ꝟ. q̄d ſi in lr̄a. alle. ino. et hoſti. C. de p̄ci. ipera. offe. l. i. ⁊ l. vniuerſis. ⁊ ff. de ioffi. te. poſtumus. §. i. ⁊ l. ſi ps. §. vl. nō eni refert ſ̄m eos a q̄ ⁊ q̄ t̄pe fuerit nūciatū. ff. de peti. here. l. itē veniūt. §. a q̄. ⁊ ff. de euictio. ſi rē. §. vl. p̄ hāc lr̄am credo ɔ̄triū. cū in odiū ex-cōicati ſit hoc inductū. q̄ nulle lr̄e valeant niſi hic ɔ̄tēte nec puto tutū a lr̄a recedet̄. ⁊ ad hoc optie fac. q̄ ſi excōi-catus p̄ alio lr̄as ipetrat ad agēdū n̄ valēt. s. de p̄ba. p⁹ ceſſiōeʒ ⁊ b̄n refert interdū p̄ quē p̄ces offerant̄. j. ꝺ hēr. c. ij. §. iij. ad decr. cū oporteat. r̄nde vt ibi no. ſ̄m io in gl'.

pe. p̄terea nō ē in inimicis ita p̄ſona p̄hibita ab ipetran-do ſicut excōicat⁹. vn̄ agit p̄ ſua iiuria q̄ð n̄ facit excōica-tus. de iudi. intelleximꝰ iiij. q. vi. omnibus.

c ¶ Excōicationis. s. de ſen. ex. cū pro cā

d ¶ Appellatōis. s. ꝺ exce. cū iter. ⁊ c. ſignificauerūt. c. vl.

e ¶ Impetratum. ⁊ ſic inſpicit̄ t̄pus datele ipetratōis. ad idē. s. e. eā te. ⁊ j. e. tibi q̄. de p̄ben. eū cui. ſeq̄bat̄ aūt olʒ hic in fi. talis lr̄a q̄ corā eo actū ē corā ordiario ſi-mil' ē irritū ē cēſē-dū. niſi forſitan q̄ cōuenit̄ ſciēter admiſiſſet eundē. remota fuit. q̄ reuoca-ta p̄ decr. pia. vt dixi. s. in glo. nunq̄d ergo io. an.

f ¶ Cum in multi. p̄ clauſulā quidā alij p̄nt ſoli q̄t-tuor cōueniri. quoꝝ noia in p̄mo citatorio exp̄-mant̄ ne variationi ſit locus

g ¶ Multis exēplifica. s. de reli. domi. c. vl. ⁊ j. e. t. religio-ſi. s. de teſti. cū cām. ⁊ c. ſignificauerūt. ff. de teſti. l. i. ī fi. Itē in relictis p̄ redēptōe captiuoꝝ reſtrigit̄ infinitas. C. de ſacroſan. ec. vt iter diuinū. itē reſtrigit̄ ſeueritas. cū multitudo peccauit de cle. ex. mi. latores cū ſil'ibꝫ. itē nō onerat̄ heres in infinitū fideicōmiſſū ſoluere. ff. de le. iij. fideicōmiſſa. § ſiq̄s. x. itē n̄ vʒ p̄miſſio ne vlla exceptio ꝺ ferti iudicij obijciat̄. puta p̄mitto. q̄ ſi p̄ caſum fortui-tū ipeditus fuero q̄ cōparere nō poſſim n̄ obijciā ꝺ caſu ff. ſiquis cau. l. ſed ⁊ ſiq̄s. §. q̄ſitū. itē in ſtipulatōe dāni i fecti n̄ dʒ q̄s eē in infinitū obligatus. ff. de dā. infec. l. qui bona. §. vl. itē legatū q̄ð nō pōt ſciri ex teſtamento. puta lego. c. ei quē mihi titi⁹ noiauerit n̄ vʒ. ff. de iure fiſ. l. ita fidei. ⁊ merito reprobat̄ ifinitas. q̄ mltitudo ē canōib⁹ inimica. s. ꝺ p̄b. q̄ in tm̄. ⁊ oneroſa nil hʒ honeſti. ī auc. de referē. ad fi. col. ij. ⁊ de hoc hēs p̄les ɔc. ꝺ eta. ⁊ q̄li. c. pe.

h ¶ Prouide. q̄ p̄ gn̄alitatē iſtā derogabat̄ iuriſdictōni ordinarie. cui p̄ hanc ɔſtitutionem p̄uidet̄.

i ¶ Per generalem clauſulam. p̄ter expreſſos enim pote-runt quattuor conueniri.

k ¶ Quidā alij s. e. paſtoral'. ⁊ c. rodulphus. ⁊ idē itelli-go de q̄libet ɔ̄ſil'i clā. vt ſi dicat̄ titi⁹. ⁊ n̄nulli hoīes citatꝫ bonoꝝ. ꝟ ſili mō. Itē ſi dicat̄ hoīes talis loci. nā aut ɔue-niet eos vt vniuerſitatē. ⁊ tc oēs h̄nt̄ loco vni⁹ aut vt ſin-glos. ⁊ tūc ſolos. iiij. p̄ter exp̄ſſos potit ɔuēire vt hic ſ̄m

l ¶ Frequenter. ⁊ ideo p̄uidendum fuit. ff. de legi. nam ad ea. ⁊. j. de teſti. ſpo. frequens. hodie autē hec clauſula non eſt in vſu. inno.

m ¶ In litteris nr̄is. quid de litteris epiſcopoꝝ. dic ſ̄m hoſtien. q̄ nō extendit̄ ad illas. ad hoc. xxv. di. qualis.

n ¶ Vel. iiij. olim trahebantur. xl. ar. de teſti. cum cauſā ⁊ c. ſignificauerunt. ⁊ de cle. ex. mi. latores. Si queratur que ſit ratio quare reſtricta fuit ad quattuor. dic q̄ arbi-traria. quia eque reſtringi potuit ad plus ⁊ minus. poſſʒ reddi ſilitudinaria. quam habes. s. de conſang. ⁊ affi. nō dʒ. dico tamen ſ̄m hēr. q̄ ſuper re idiuiſibili. puta iudicō cōmuni diuidūdo. fami. herciſ. ⁊ ſimilibus. poſſunt p̄ ge-neralem clauſulam vltra. iiij. euocari ad iudicium. Itē omnes vltra illos. iiij. qui ius habent in re poſſunt age-re vel defendere pro iure ſuo coram illo iudice. ar. s. de re iudica. cum ſuper. s. de offi. dele. ſuper eo. ar. j. de elec. c. vno.

o ¶ Quoꝝ. ſ. illoꝝ quos intendit cōuenire p̄ clauſulam. ⁊ debet expreſſio in actis ſcribi. de p̄ba. q̄m ɔ̄. ⁊ dixerūt q̄-dam. ſ. inno. q̄ in qualibet citatōe illorum debeant oīa noia exprimi. ſ; ſatis poteſt dici q̄ ſufficit exprimi in cita-tōe ea⁹ q̄ primo citatur ⁊ ſcribātur in actis. vt. s. dixi. ſ̄m

hoſti.vł ſm bar.ſatꝭ ē ꝙ ſcribant̄ in actꝭ.ſ; ī p̄mo cita to-
rio n̄ ſcribant̄.qꝛ iam ceſſat variatio.qđ ſanus credo .qꝛ ſi
hec lr̄a dicē velit.ꝙ anq̄ꝫ fiat citatō noīa exp̄meda ſint il-
loꝝ.iiij.⁊ credo tuti⁹ ꝙ fiat hec exp̄ſſio ī p̄ma citatiōe. q̄
ſit aucte reſcripti ēt ſi fiat de exp̄ſſis ī eo. ſ; alij ꝯ dicētes
ꝙ ſuffic ꝙ fiat ī p̄
ma citatōe alteri⁹
illoꝝ.iiij.ſ; ſm h̄
nō ē plene fraudi
bus ꝓuiſū. Et ſi
queraꝛ an de n̄ ex
p̄ſſis ꝯuenire poſ
ſit p̄uſq̄ꝫ ꝯueniat
exp̄ſſū. ē dicēdu;
ꝙ ſic.qꝛ donare li
berare.et remittē
pōt. niſi forte in
fraudē exp̄ſſiſſet
ſm formā decre.
s.e. ſedes.et h̄ ſ;
bar.in q̄ōne vene
riali.q̄ incipit ali
q̄s ip̄etrauit.ſ; po
ne q̄ttuor expreſ-
ſit p⁹ea mutat vnā ex ꝑſonis.vł neminē; exp̄ſſit. poſtea
alteꝝ ꝯuenit.nihil excipit̄.querit̄ an valeat iudicium.⁊
vr̄ ꝙ ſic.qꝛ hec exceptio dilatoria ē.vt dici ꝯſueuit de ex-
ceptionib⁹ duaꝝ dietaꝝ.s.e.nōnulli. Itē multa fieri ꝓ
hibent̄ ⁊c̄.de reguład ap̄łicaꝫ .ꝯtriū dico ſm.H. qꝛ ſi no-
mina ī p̄mo citatorio.vł in actꝭ fuerīt exp̄ſſa ꝑide ē. ac ſi
in reſcripto fuiſſent exp̄ſſa.ſi n̄ fuerīt exp̄ſſa t̄pe debito
ꝑinde ē.ac ſi nō fuiſſet ibi clauſula.vn̄ cū reſcripta n̄ ex-
tendant̄ ad alīs res.vel ꝑſonas.ď offi.dele.p.⁊.g. dico ꝙ
etiam ſi non excipiatur non valet iudicium.

trahant̄:q̄ꝝ noīa [a] in primo ci
tatorio exp̄mat ip̄etrator: ne
locus fraudi[b] forſitā relinq̄t̄.ſi
circa ea[c] poſſit[d] libere variari[e].

¶ Idem in eodem.

Dispēdia[f] litiū eq̄tatꝭ cō-
pēdio volētes q̄[g] poſſu-
mus iduſtria coartare: ſtatu-
tū fe.re.gre.[h] pape.x.p̄de.n:ſu
ꝑ h̄ editū āpliantes[i] decernim⁹
vt ſi quis ꝯ aliū plures perſo-
nales[k] mouere voluerit q̄ſtio

a ¶ Noīa.⁊ ꝯgnoīa vł certas circūlocutōnes.s.de teſti.
ſ; ex q̄daꝫ.⁊.ff.ſi cer.pe.l.certū.vt euitet̄ equocatio.s.e.ſi-
gnificātē.⁊.c.qꝛ nōnulli. b ¶ Fraudi.cui occurrendu;
ē.j.de renun.c.q̄.cū ſi. c ¶ Ea.ſcilicet nomina.
d ¶ Poſſit.impetrator e ¶ Variari.no. variationē ⁊
incōſtantiā reprobari.alibi ꝑmittit̄ qđ dic vt plene di-
xi.j.de reg.iur.qđ ſeł.⁊ nō ꝑ hanc lr̄aꝫ.ꝙ ꝑ lr̄as gn̄āles ad
obtinenda bn̄ficia.ex q̄ aliqđ ſpecificauit ſine ꝓteſtatio
ne.ſi ſuccūbat. ad aliud trāſire n̄ poterit. qꝛ ꝑinde ē ac ſi
in reſcripto fuiſſ; exp̄ſſum illud bn̄ficiū qđ optauit.j. ď
ꝯceſ.p̄ben.qꝛ cunctꝭ.qđ ſane intelligas ſm id qđ habes.
De.ti.ne captande.ioannes an.
f ¶ Diſpēdia.ſi actor ꝯ reū ſup pluribꝫ ꝑſonalibus
lr̄as ip̄etrat ad diuerſos.n̄ valent lr̄e nec ꝓceſſ⁹
eaꝝ.⁊ reo ꝯdēnabit̄ in expenſis.⁊ idē in reo ꝯueniēte vel
recōueniente actorē eodē durāte iudicio. h̄ dicit. vocat̄
āt diſpendiū longū ⁊ inutile.ꝯpendium āt breue ⁊ vtile
ad idem de accuſa.qualiter ⁊ quando .ij.ad finem.
g ¶ Qua poſſum⁹.ad idē.s.ī ꝓemio h⁹ li.⁊ h̄ ſuffic .xliij.
di.epiſcopus .xlvij.di.c.vl. h ¶ Gregorij.hec ē ꝯa lr̄a et
loquit̄ ď decre.s.e.ti.c.vl.quidā olim hebant.ino.papa
iiij.⁊ male.io.an. i ¶ Ampliātes.āpliauit in eo ꝙ ſta-
tuit ꝙ ꝓceſſus nō valeat.⁊ in eo ꝙ ſtatuit de reo.naꝫ hec
in decre.qꝛ nonnulli expreſſa non fuerant.
k ¶ Perſonales.q̄ſi ſec⁹ ī realibꝫ.xxv.di.q̄lis.ff. de iudi.
ꝓtor.⁊ pōt eſſe rō diuerſitatꝭ.qꝛ ꝑſonales alterius natu
re ſunt q̄ꝫ reales .⁊ facilius expediunt̄.qꝛ ſepi⁹ fit inde
inſtr̄m vł ſcriptura.ar.ff.de eden.l.ſi legatū.⁊ cōius ꝑue
ſunt ꝑſonales q̄ōnes.reales ꝓo magne. Itē ī vna peti-
tione ꝓ pluribꝫ ꝑſonalibꝫ actionib⁹ agere pōt cuiuſlibet
aſſignata cā.C.de anna.exceptio. ſi ex multꝭ.s. de li.ob.c.
vl.ſm lex.verior eſt rō ſm modernos.q̄ re aliud ī ꝑſona-
libus.aliud in realibus .quia due diete que olim dabā
tur per decre.s.e.nonnulli .vł vna que dat̄ hodie ꝑ decr.

j.e.ſtatutum.ſuata ipſius moderatione ꝯputant̄ a fini
bus dioc.vbi ſita eſt res.q̄n agit̄ reali.s.e.dilectus.ij.cō
tingeret ḡ ꝙ quis non poſſit ꝯueniri ſuper pluribꝫ reali-
bus coram eodem iudice.cum res eſſent adinuicem re-
mote ſ; in perſonalib⁹ ꝯputant̄ a finib⁹ dioc.vbi ha-
bet domiciliū.vn̄
ſup omnibus ad
vnum iudice; cō
modius impetrā
tur ⁊ iō in iſtis a-
liud q̄ꝫ in iſtis.ſ;
forte ita ratō ceſ
ſat hodie per decr.
j.e.ſtatutū. ⁊ dic
vt ibi dici j.§.cū
vero.in glo.olim
dicebamus.

nes:n̄ ad diuerſos iudices ſed
ad eoſdē ſup[l] oibꝫ h⁹ī q̄ōnibꝫ[m]
lr̄as ſtudeat ip̄etrare[n]. Qui ve
ro ꝯtrariū fecerit[o] oī[p] ꝯmodo
careat lr̄aꝝ:nec ꝓceſſus[q] habi-
tus valeat per eaſdem . reo ſi
eum per ipſas fatigauerit.ī ex-
penſis[r] legitimis[s] ꝯdemnan-
dus . ¶ Reus quoq̄ꝫ ſi eoſdē
durante[t] iudicio actorem ſibi
obnoxiū[u] duxerit recōuentio
nis beneficio vel[x] ꝯuentionis

l ¶ Sup omnib⁹
ſed ſi reus appel-
lauerit ſuper vna
ꝑſonali.iudex nō
poterit ꝓcedere ī
alia prima non fi
nita cū ſuſpect⁹
ſit illi.s.de ap.ad hec .ſi in vna ergo nō eſt ꝯmodius age-
re ſub vno q̄ꝫ ſub diuerſis.⁊ ſic damnoſa videtur conſti
tutio hec actori.ſed poteſt dici ſm lex. ꝙ iniquitas iudi-
cis qui perperaꝫ proceſſit.non facit ꝙ reus propter hoc
coram alio iudice poſſit trahi.⁊ ſibi imputet qui talē op
tinuit iudicem.⁊ expectet actor donec appellationis cau
ſa ſit finita.que ſi pronūciata fuerit iuſta .actor poſtmo
dum ſtudeat alium iudicem impetrare.alīs ſi fuerit in-
iuſta procedet in alijs.et idem videtur de alijs impedi-
mentis re non integra.
m ¶ Queſtionib⁹.⁊ ſic ad eoſdē ⁊ nō ad diuerſos debet
lr̄as impetrare.ēt vna lite finita ſm lex.ſ; quidam ꝯtra
dicentes ꝙ hec conſtitutio ⁊ illa qꝛ nonnulli intelligun-
tur quando actor trahit reum ad diuerſos iudices .vel
vna pendente coram vno.
n ¶ Impetrare.q̇d ſi corā delegato ꝯueniat ſup vna.co
ram ordinario ſup alia .de hoc.s.e.c.vl.in glo.ſecus.
o ¶ Fecerit.cum effectu vtendo.ſ.pluribus litteris.qꝛ ſi
vnicis tantum vteretur bene valebit proceſſus habit⁹
per eaſdem ſm inno.io.an.
p ¶ Omnium.alīs omni.
q ¶ Proceſſus valeat.in h̄ ampliauit ſtatutū.qꝛ nōnul-
li.ſ; pone ꝓceſſum fuit corā diuerſis iudicib⁹ ⁊ nihil ex-
ceptum.nunq̇d valebit ſn̄ia vel ꝓceſſus.videtur ꝙ ſic.
qꝛ hoc ē beneficium ꝑſonale .ꝑ qđ ēt alteri non preiudi-
cat̄.de regula.ad ap̄łicam.ſ; verius eſt ſm lex.ꝙ ꝓceſſus
non valet ꝑ hanc lr̄am.alīs nil videret̄ addere hec conſti
tutio illi decre.qꝛ nonnulli ⁊ hoc idem tenet inno.et dic
per curiam obſeruari.
r ¶ Expenſis.⁊ in damnis.s.e.ti.c.vl.io.an.
s ¶ Legitimis.de hoc dic. xx.ij.q.i.in primis. de dolo et
contu.finem. et hoc eſt generale. vt fatigans aduerſari-
um in expenſis puniatur.s. de penis calumniam .de re-
ſcrip.ceterum cum ſi.
t ¶ Durante.qualiter habeat fieri reconuentio nō.s.de
mutu.pe.c.i.⁊.ij.ioannes andree.
u ¶ Obnoxium.etiam actione reali ſm lex.
x ¶ Vel conuentionis.forte ponit hec duo verba.qꝛ ſi re
cōueniat actor vna ⁊ eadeꝫ ſn̄ia dꝫ cā terminari.ſi ꝯuenia-
tur.tunc pōt prius terminari prima q̄ꝫ ſecunda.prob at̄
hoc.s.de mutu.pe.c.i.⁊ de or.cogni.cū dilectus. vel forte
vtroq̄ꝫ caſu vna ſn̄ia terminanda eſt.⁊ ſemꝑ eodem du
rante iudicio corā eodē iudice agendū eſt.q̄ finito coraꝫ
alio.qꝛ tūc nō poſſet reus agē corā primo delegato.cum

finita ſit iuriſdictio q̄ntum ad cognitionē. de offi. dele. q̄|renti. aut autē corā ordinario recõuenire poſſit eundē eodē durāte iudicio dubitabatᷣ. Et videtᷣ ꝙ ſic. cum hic dicat lr̃a. lr̃as maluerit impetrare vn̄ ſolū ↄ delegato loqui videtᷣ. ſƺ q2 eadē rõ eſt vtrobiq3. idē ius videtᷣ eē de|lere ẽm lex. vl' forte nõ eſt eadē rõ. q2 iuriſditio ordinaria fauorabil' ē ⁊ extraordinaria odioſa. ⁊ iõ aliud in ordinario dici poſſet. ad h̃ fac qõ ƺ Innoc. s. c. vlt.

a ¶ Lr̃as. forte ē tal' cā q nõ cadit i ↄgnitõeƺ delegati ſine ſpāli mandato pape. vi. q. iiij. ſi ep̄us. s. de ↄſir. vti. vel iuti. c. i. ⁊ q̄ s. ↄ in ite. re. c. pe. al's. n. q̄re onera|ret ſe in lr̃is impetrādis. q ꝑ lr̃as a|ctoris põt ſuum expedire negocium. Jo. an.

ſi ↄ euƺ lr̃as[a] impetrare maluerit de iure ſuo dƺ apõ eoſ̃ iudices excipere[b] niſi eos vt ſuſpectos poterit recuſare[c] ſibi[d] pena ſi ↄ h̃ fecerit puniend᷒. ¶ Boniſ.

Q[e]Vm aliquib᷒ de [C viij] cipiēdi aliquē i cāoicū alic᷒ eccl'ie n̄ obſtātib᷒ ei᷒ dē[f] eccl'e priuilegijs ↄſuetudibus[g] vl' ſtatutis[h] iuramēto ↄfirmatõe[i] ap̄lica l' q̄cūq3 firmitate[k] alia roborat̃. per n̄ras lr̃as ↄcedimus[l] facultatem. ſi cano

b ¶ Expiri. i. agere. q2 in recõuētõe re᷒ fit actor. ⁊ ↄcor. s. de cā poſ. paſtoralis. alibi ponitᷣ ꝓ defendere. s. ↄ iudi. c. i.
c ¶ Recuſare. ab initio anq3 in eos ↄſenſit. ẽm lex. vel ex ſupuenienti cā. ↄ of. dele. inſinuāte. ⁊ pēdēte ſuſpitionis cognitõe iudex nõ ꝓcedet in recõuētõis cā impetratis ꝑ reum. q2 ſi cõtrarium diceretᷣ facile eſſet deludere huic ↄſtitutioni. ẽm Innoc.
d ¶ Sibi pena. ſupius expſſa in actore. ſ. vt lr̃is careat. ꝓceſſus nõ valeat ⁊ in expēſis ↄdēnetᷣ. ꝑ quē autē fiat talis ↄdemnatio. no. s. eo. ti. c. vlt.
e Q[V]Vm aliqb᷒. fuit tracta de extraua. cle. q̄ icipiebat ↄtingit. ⁊ h̃ dic ꝙ recept᷒ ꝑ lr̃as facultat̃ ſi ad recipiētes ſpectabat receptio ipoꝝ ⁊ nõ pape aucte intelligitᷣ eſſe recept᷒ niſi in lr̃is aliud eēt expſſuƺ. Si autē receptio nõ ſpectabat ad eos. tūc ap. au. dr̃ recept᷒. Sƺ an̄ oīa q̄ro ad q̄d expediat ſcire qõ dic hec decre. expedit ꝓpter id qõ hẽs. j. de p̄b. hi q aucte. ⁊ de ↄceſ. p̄bē. c. vl. ⁊. vel eos. Emanauit autē ad declaratõeƺ eoꝝ q no. Inno. ⁊ Hoſt. de lr̃is facultat̃. s. de p̄bē. relatum. ⁊ compoſ. s. e. capl'm. vltra duas chartas. ⁊. quid ſi papa. ⁊. ⁊. ſed pone ꝙ abbati.
f ¶ Eiuſdem eccl'e. ad quam recipitur.
g ¶ Cõſuetudinib᷒. q ſeruāde ſunt. j. ↄ p̄bē. cū in eccl'ijs
h ¶ Statutis. Nota capl'm eccl'e poſſe facere ſtatutum dummõ ſit licitū. vt. j. de ꝑ. ſig. ↄſtõeƺ. vbi de h̃. ⁊ ↄcor. s. de cõſtitu. cum omnes.
i ¶ Cõfirmatõe ap̄lica. quid operetᷣ ↄfirmatio. no. xvij. q. iiij. frater. ⁊. s. de ↄceſ. p̄ben. q2 diuerſitatem.
k ¶ Firmitate alia. puta vinculo pene. cui ſe ſtatuētes ſpõtanee obligauerūt. l' forte ꝑ ſupiorē ipis ſtatut̃ appoſito vl' ↄfirmatõe legati vl' alteri᷒ ſupioris vel alia ſil'i.
l ¶ Cõcedim᷒ facultatē. no. ⁊bū q2 ſi p̄cipet. oī caſu diceretᷣ ap auc. recept᷒. Et no. ꝙ ꝑ hāc formā cum dirigitᷣ eis ad q̄s ſpectat collõ q̄ hic vocatᷣ receptio. n̄ dr̃ gratuita eccl'a adeo ꝙ locū hēat dec. s. e. mādatū. ⁊. j. e. c. pe. i ſi. q2 aliud ē ↄcedere facultatē ⁊ aliud p̄cipe. xiiij. q. i. ꝙ p̄cipitᷣ. ad idem. s. de arbi. cum olim. ff. māda. l. ij. in ſi.
m ¶ Receptio. ſumitᷣ hic receptio nõ ꝓ inſtallatõe ſƺ ꝓ collõne q ius confert. ad idem. j. de p̄ben. cum in eccl'ijs.
n ¶ Ad eos. in quibuſdam. n. eccl'ijs canonicoꝝ receptio ⁊ prebendaꝝ collatio ad ſolum ſpectat ep̄m vel prelatum. in quibuſdam ad ſolum capl'm vel conuentum in quibuſdam cõmuniter ad vtrumq3. hoc ꝓbatur. s. de elec. cum eccleſia. j. ne. ſe. va. c. vno. de regula. c. vlt.
o ¶ Poteſtatem recipiendi illum in canonicum.
p ¶ Ad eoſdem. tātum intelligo. quid ſi cõmuniter ad eos ⁊ alios. adhuc idem credo quod in primo caſu cuƺ iſti poteſtatem recipiāt ex viribꝫ literarum. nam qõ prius facere ſoli non poterant. modo poſſunt. Et de commun̄i nullus recte dicit. hoc meum ē. xij. q. i. §. vl. ⁊. q. ij. qui manumittitur. ⁊ argu. ff. de ſeruitu. vrb. predi. l. ſi parieteƺ ibi. quia volens non ſolum domi|nus eſt. ⁊ facit. j. ↄ preben. cum in il|lis. in ſi.

nicoꝝ receptio[m] al's i ip̄a eccl'a n̄ ſpectat ad[n] eos. quib᷒ hm̃oi lr̃e diriguntᷣ. ſed ex eaꝝ virib᷒ recipiunt ptātem[o] is qui recipitᷣ au. ap. dignoſcitᷣ eſſe recept᷒. Si vo canõicoꝝ receptio al's ptineat ad eoſdē[p] nõ ap. ſƺ recipientiū cenſetᷣ aucte recept᷒[q] niſi[r] ꝙ eum aucte[s] n̄ra reciperent. in noſtris litteris caueret expſſe[t] ¶ Idem.

S[v]I grõſe[x] tibi a[y] rõano pontifice ↄcedatur vt

q ¶ Receptus. ſi ergo poſtea recipiatur alter auctoritate apoſtolica ſecundus ⁊ nõ prim᷒ primo vacantem prebendam habebit. vt. j. de preben. hi qui. Joan. an.
r ¶ Niſi. iſtõ fuit additu3 qõ n̄ erat i extraua. dec. ↄtigit.
s ¶ Auctoritate noſtra. tunc ḡ lƺ ad eos ptineat receptio ap̄lica dr̃ auctoritate receptus.
t ¶ Expſſe. ſic. j. e. duob᷒. in ſi. ⁊. j. de p̄b. ſi motu ꝓpõ. i ſi.
v ¶ SI groſe. reſcriptum papale qõ ↄcedit ꝓmoto reſeruatõeƺ primoꝝ bn̄ficioꝝ vſq3 ad bn̄placitum pape extinguitᷣ mortuo papa. ſecus ſi ibi dicatur vſq3 ad bn̄placitum ap. ſe. nec intelligitᷣ tale reſcriptuƺ ↄ bn̄ficijs pri᷒ nõ canõice deret̃. h̃ dic. habuit autē ortuƺ hec dec. ab extraua. cle. q̄ incipiebat vt petitõi tue ↄgrue ſatiſfiat. ⁊ ibi cle. n̄ diſtiguebat. ſed ſimpl'r dicebat ꝙ ſi papa hāc grāƺ ↄceſſerit vſq3 ad ſue voluntat̃ bn̄placituƺ qõ ꝑ ei᷒ obituƺ nõ expirabat grā. ar. legis dicēt̃ ꝙ vſufruct᷒ relict᷒ mihi q̄diu tici᷒ remāſerit in furore. nõ extinguitᷣ mortuo ticio priuſq3 ad ſanā mētē reuertatᷣ. ꝓ eo ꝙ vſq3 ad oē tp̄s vite mei vſufructuarij poterat. ſi mihi ſupuixiſſet n̄ fieri ſane mēt̃. C. de vſufr. l. ābiguitatē. ſic videbatᷣ dõm in caſu ꝓpoſito. q2 papa ſi ſupuixiſſet poterat nõ mutaſſe voluntatē. ſi nõ expiraret grā verba autē ↄtruƺ r̄nderat. ſ. ꝙ expirabat in ſua extraua. q̄ incipiebat. ſignificaſti nobis. hic Boniſa. diſtiguēdo veritatē exprimit. ⁊ declarat qõ no. Hoſt. s. de p̄ca. c. vlt. ⁊ Dinc. de elec. c. dudum. q. in vlt. glo. ⁊ Abb. ibidem.
x ¶ Groſe. in hoc fuit grā. q2 ꝑ l'a bn̄ficia ſil' tenere n̄ poterat. vn̄ ſi p̄mū3 curatuƺ erat ⁊ ſc̄dm curatuƺ p᷒ receptaƺ poſſeſſionē ſc̄di ſtati vacat p̄muƺ. xxi. q. ij. ſi q̄s iā. s. de p̄bē. ↄ multa. vel ex q ꝑ euƺ ſtat q̄ minus poſſeſſionē hēt. j. de p̄b. lƺ. q. niſi in caſu. j. ↄ p̄ben. ſi tibi. ſi ꝓmouebatᷣ in ep̄m poſt ↄſecratõeƺ vel poſt decurſum tp̄s de ↄſecrādis ep̄is vacabunt priora bn̄ficia. s. de elec. cum in cunctis. eſt ergo gratia vt donec voluntas eius durauerit beneficia ipa nõ vacēt. Jo. an.
y ¶ A ro. põ. qui ſolus ſub ↄditõe ⁊ ad tp̄s ſic vult põt bn̄ficia ⁊ platuras ↄferre. vij. q. i. paſtoral'. s. ↄ ſi. p̄ſ. veniens. ⁊ i hiis q̄ vult ē ꝓ rõe voluntas. inſti. ↄ iu. natu. §. lƺ qõ p̄ncipi. alius autē hoc nõ põt. i. q. ij. q̄3 pio. vij. q. i. q̄3uis. lxx. di. ſctõꝝ. lv. diſt. ꝓcepta. Nec. n. moribus noſtris expedit tpales habere filios. ff. de adop. l. eſt q̄ſitum. nec actus legitimi ⁊c. j. de regu. iu. actus.
z ¶ Bn̄ficia. large ponitᷣ. ⁊ no. ꝙ dic bn̄ficia nõ dic fruct᷒

bñficioꝝ. vt. j. de ꝓben. si tibi concesso. hoc dico vt denotē ꝙ hic bñficia non vacent. ibi tñ vacāt. vt ibi dicam.
a ¶ Promotionis. forte in epm. Jo. an.
b ¶ Sue. s. roma. pon. ꝛ ꝯcoꝛ. s. e. līis. vbi ꝑ clausulā nisi ꝑ nos ꝛc. nō intelligit̄ dignitas. sed persona scribentis.
c ¶ Perquez. ro.
d ¶ Extinguit̄. cō coꝛ. j. ne se. va. c. v/ no. i fi. sic etiā cri/ mia morte extin/ guunt̄. xxiij. di. q̄/ ridā. ꝛ. j. ď here. ac cusat̄. §. si vo. i fi. ꝓterq̄ i casib; no tat̄ i. d. c. q̄rūdā. ꝛ xxiij. q. ij. i sūma.
e ¶ Expirat. expi/ rāte igit̄ papa ex/ pirat hec grā. ꝛ cō/ coꝛ. ff. lo. l. iiij. vbi dr ꝙ locatio vl' ꝑ cariū ꝑ te mihi cō cessuꝫ q̄diu voles obitu tuo finit̄. ad hoc signat̄ ꝯ. s. de pca. c. vl. ꝛ. ff. de pca. cū pcariū. §. i. vbi dr ꝙ pcariū ñ finit̄ morte ꝯcedētis. sꝫ ibi simplr factū fuerat pcariū nō adiecta aliq̄ ꝯditōe vel termio. vt no. i pd. decr. vl. ď pca. Itē ꝯ. nōne volūtas pape durare itelligit̄ donec muta/ ta ꝓbat̄ ď bap. ꝛ ei' effe. maiores etiā p' mortē. xxv. di. q̄lis. sꝫ illa in his q̄ salutē aie respiciunt. Itē valde ꝯdic pd. l. ābiguitatē. C. ď vsufr. ꝑ q̄ iura tenebat abbas opi nionē cle. s. ď ele. dudū. ij. i fi. sꝫ in. l. illa ē fauoꝛ q̄ āplian dus ē. hic odiū qđ ē restringēdū vt hic in fi. vl' veri' redi re vel nō redire ad sanā mentē. nō erat i voluntate mo rientis. sꝫ hic reuocare ꝛ non reuocare grāꝫ erat in volun tate morientis. exq̄ ergo adiecit donec volam. ꝑinde ē ac si dixissꝫ donec moriar nisi prius reuocauero.
f ¶ Aplice se. no. ḡ ꝙ aliđ ē cū scribit ꝑsona. aliđ cū scri bit dignitas. sic aliud est cū scribit ꝑsone. aliđ cū scribit dignitati. s. ď of. dele. q̄mā. j. e. c. vl. ꝛ. j. de priu. ne aliqui.
g ¶ Morit̄. sic. xij. q. ij. libertī. nō. n. pōt esse nulla. xxiij. q. i. pudenda. qꝛ dn̄s ꝓ eo orauit. xxi. di. §. i. ad fi.
h ¶ Perpetuo. i. donec vixerit ille cui fuit grā ꝯcessa. ad idē. ff. ꝓ soc. l. i. vbi de h. Et no. ꝙ sic ꝑuilegiū ꝑsonale ex ꝑte ei' cui ꝯcedit̄ extiguit̄ cū ꝑsona. vt. vij. q. i. petisti. sic ꝑuilegiū ꝑsonale ex ꝑte ꝯcedētis extiguit̄ cū ipo ꝯceden te. vt hic. ꝛ sic de vtroqꝫ pōt intelligi. j. de reg. iu. ꝑuilegiū vt ibi dixi. priuilegium autem reale ex parte cōcedentis cum concedente non extinguit̄. vt hic.
i ¶ Restringi. qꝛ odia restringi ꝛ fauores cōuenit āplia/ ri. j. de reg. iu. odia. cum suis concoꝛ.
k ¶ Bñficia. no. ꝑ h ꝙ hic ꝛ. s. in pn. dic bñficia in pl'ali videt̄ ꝙ q̄s sil' pl'a possit hr̄e bñficia. de h dicam. j. c. ij.
l ¶ Cāonice. nl. n. noui iuris i ill' bñficijs tribuit hec dis pēsatio. sꝫ vet' ꝯsuat ꝛ ꝓrogat. ꝛ ꝓbat̄ h. s. ď ele. dudū. ij i fi. sic de innouatōe dr. s. ď puil'. ex ꝑte. ꝛ. c. qꝛ intentōis
m ¶ Susceptū. vacatio ꝑ mortē ꝛ vacatō ꝑ renūcia tionē sunt diuersa. ꝛ iō i līis ad bñficia ipetrātis vno exꝑsso nō venit reliquū. h dic. Emanauit aūt ad declaratōeꝫ eoꝝ q̄ no. Host. s. de of. dele. ex ꝑte. i.
n ¶ Aplica se. Ideꝫ si ab alio q̄ h mādare possꝫ. puta le/ gato qui ad h habeꝫ spāle mandatū al's legatus h non pōt. vt. j. de of. lega. c. pe. §. ꝓhibemus.
o ¶ Alteri. expresso vel non expresso non curo. sꝫ int/ dum sit dr̄ia. vt. j. de of. deleg. is cui. ꝛ. j. ď pb. is cui.

bñficia q̄ tp̄e tue ꝓmotōnis[a] obties. possis vsqꝫ ad sue[b] vo lūtatis bñplacitū retinere h' grā ꝑ ei' obitū ꝑ quē[c] ipi' bñ placitū oīo extinguit̄[d]. eo ipso expirat[e]. Secus aūt si vsqꝫ ad ap.[f] se. bñplacitū grā cōcedat̄ predicta. tunc. n. qꝛ sedes ipa nō morit̄[g] durabit ꝑpetuo[h]. nisi a successore fuerit reuoca ta. Preterea vo talis cōcessio nis q̄ dꝫ cū sit ābitiosa restrin gi[i]. ea solū bñficia[k] q̄ canoni ce[l] obties potes licite retinere.

Susceptū[m] ¶ Idem.

Sab ap.[n] se. mandatum vt ab aliq̄ bñficij qđ obtinet resignatōe suscepta ipm alteri[o] conferas et assignes. adīplere nō potes si ille[p] anteq̄ resignet reb; eximat̄ hūanis[q]. cū[r] nō ꝑ resignatōeꝫ vacauerit sed ꝑ mortē[s]. nisi de intētōe mādā tis aliđ appareret exꝑsse[t]. Si duo sup eodē bñficio līas ipe trēt primo[v] eoꝝ ꝑ illi' obituꝫ q̄[x] tenebat. scđo vo ꝑ cessionē eiusdem[y] ipm ꝓponēte vaca re. scđs[z] cū bñficiū ipm cessio ne nō morte[a] vacauerit. debꝫ primo in ipius assecutiōe pre/ ferri[b].

¶ Idem.

p ¶ Ille. qui beneficium obtinebat.
q ¶ Humanis. arg. ꝯ. j. ď of. delega. si delegatus. i. rñ. So lu. de ꝓpria significatione vocabuli abesse dr qui est nō in rebus humanis. ff. ď ver. sig. mulieres. §. fi. non sic in ꝓpria significatōne dr renunciasse. vt. j. dicam qui moꝛ/ tuus est cuꝫ renū/ ciatio sit volunta ria. illa coacta. iō secus. ꝛ strictissi/ me sit interpreta/ tio in rescriptis. ad beneficia. j. ď pbē. q̄uis. i. ꝛ concoꝛ. ad hoc. ff. ď li. ꝛ po. l. commodissime
r C. ñ. rō. io. an.
s ¶ Per mortē. ꝛ in his forma mā dati diligēter ē s'/ uanda. j. de ꝓben. cum de non.
t ¶ Expresse. qꝛ ex pressit se velle bñ ficium tali cōfer/ ri resignatōe vel q̄ cunqꝫ mō vacaue rit. ꝛ fac. s. eo. c. ij. ꝛ. j. de prebendis. si motu proprio.
v ¶ Primo. ex h videbat̄ debere ꝑferri. vt. j. eo. tibi q̄. ꝛ. j. de pb. eū qui. sꝫ nō ē ita. qꝛ sꝫ ille posterioꝛ sit tp̄e. iure tñ est potioꝛ eo ꝙ vex dixit. pim' aūt falsuꝫ. ꝛ eadē rōe dico ꝙ posito ꝙ nullus ipetrauerit scđo bñficiū illud qđ nō debebit̄ impetrāti q̄ falsuꝫ sic exꝑssit. nihil. n. ad rubū i/ petratio scđi. qꝛ si ius huissꝫ in bñficio. pim' ꝑ supueniē tem impetratōeꝫ sine ꝓrogatiua illud ꝑdere non potuis set. ꝛ est si. s. de eo qui cog. consang. vt. sue discretionem
x ¶ Qui tenebat. accipe. j. illud asserente vacare als ꝓpo nente.
y ¶ Eiusdem. s. qui tenebat.
z ¶ Secundus. qui de cessione dixit.
a ¶ Nō morte. no. ḡ ꝙ aliud ē cedere aliud decedere. ad idem. j. de pb. q̄uis tibi. ꝛ. j. ď vb. sig. c. vl. sꝫ nōne renūciās q̄ ad ecclāꝫ habet̄ ꝓ mortuo. vt. vij. q. i. §. ecce in quib; hic ꝛ vir ab vxore iudicio eccl'e separat' q̄tū ad ipam ꝓ moꝛ tuo reputat̄. xxiij. q. ij. §. i. sic ꝛ monachus mortuus re/ putat̄ mundo. xvi. q. i. placuit. ij. Sol'. dic lex ꝙ ꝑfectōeꝫ iuris veritas nō confundit̄ nec delet̄. C. ď iu. do. in reb;. in pn. sꝫ igit̄ renuncias q̄ ad ipam ecclām fingat̄ moꝛ/ tuus tñ mortu' nō est. nec ideꝫ ē ꝑ oia i eo qđ i mortuo nā talis de nouo posset ad ecclāꝫ reassumi. s. ď renun. ex trāsmissa. qđ in mortuo esse ñ possꝫ. bñ ḡ dic io. qꝛ no. i pre. c. placuit. xvi. q. i. ꝙ nūq̄ mors ciuil' naturali ꝯpat̄ nisi in casib; exꝑssis in iure. ad h optime. ff. ď vb. ob. ex ea ꝑte. §. in insulam. ꝛ. ff. ď do. in. vi. ꝛ vx. l. sꝫ si mors. cū aūt sꝫ al's in bñficijs larga fiat interꝑtatio in līis bñfici alib; q̄ ābiciose reputant̄ fiat stricta. vt. j. de pbend. q̄/ uis. i. intelligimus stricte de naturali morte prout ver/ bum sonat. ꝛ adde quod dicam infra de prebendis. quā/ uis. ij.
b ¶ Proferri. No. ergo ꝙ illa regula que dicit qui prioꝛ est tempore potioꝛ est iure. ad quod fac. j. eo. tibi qui. ꝛ de preben. eum cui. intelligit̄ cum vtrisqꝫ par est causa. vt. ff. de reg. iur. quot. vtriusqꝫ. ꝛ dicam. j. de reg. iur. qui prioꝛ. Si autem potioꝛ est cā posterioris prioꝛ erit in iu re. vt hic. ꝛ. j. ď ꝓben. hi qui. ꝛ. c. si a sede. ff. ď ꝑui. cre. l. ꝑui legia. C. qui po. in pig. ha. l. vl.
a ¶ Gratia. sꝫ igit̄ ās bñficiū sibi collatū i impetratio/

ne alterius illius mētōez nō fecerit valent littere alteꝝ tñ eliget ſi de iure ſil' teneri non poſſint.
b ¶ Sede ap. idē ſi ab alio. ⁊ fac ad hoc. j. de of. leg. ca. vl.
c ¶ Vicioſa. ē. n. gr̄a vitioſa qñ i ipetratōe bñficÿ ſubticet' aliqd̄ bñficiū quātūcūq̄ʒ modicū. vt. j. ō p̄bē. ſi motu ꝓprio niſi forte ꝓ
ꝓprio ſuo motu papa bñficiū ꝯferꝫ vt ibi. hic ē q̄ expſſio bñficÿ diſpenſatōꝫ ñ opat'. ſʒ ſ̄ ſolū q̄ lr̄e ſurreptitie ñ dicūt' vt. e. ti. nō pōt. in fi.

G Ratia [a] quā ſup bñficio a ſe. ap. [b] de ipetraſſe, ꝓpoīs viciōſa [c] ēputari ñ dʒ cū̄ius de alio bñficio ab epo tuo ātea [d] tibi abñti ⁊ igrāti [e] collato nullā. cū tpe ipetratōis neſcires [f] fecer', mētōꝫ vtrūq̄ʒ [g] tñ ſi, ctia ſint bñficia q̄ ſil' neq̄āt de [h] iur' teneri hr̄e ñ potes. ſʒ eligas [k] qđ ex eis malueris retinere. ¶ Idem

d ¶ Antea. qꝛ ſi pº nulla fuiſſʒ dubitatio.
e ¶ Igrāti. idē intelligo ō ſciēte añ quā acceptet l'ra, tā hēat collatōeꝫ eādē. cū. n. añ hoc bñficiū ſuū dici nō poſſit nō neceſſe ē de ipo fieri mētōꝫ. j. de p̄len. ſi tibi abñti. Et no. ex hac decr. ⁊ illa q̄ bñficia ecc'aſtica licite ꝯferunt' abñti. ſil' e in ꝓcu. qui ꝯſtituit' etiā abñs. vt. j. ō ꝓcu. l. ʒ. ⁊. ff. de ꝓcu. l. i. i fi. ſʒ hic forte ꝓcuratoꝛ pñs hñſ mādatū ad tl'ia ratū hūerat ⁊ acceptauerat ꝑ id qđ dic' in fi. retiere. vel dic qꝛ i bñficÿs vel lr̄is ad bñficia ipetrādis nil dʒ taceri qđ poſſit mouere aīm ꝯcedētꝭ etiā de tl'i bñficio añq̄ʒ acceptet dʒ facē mētionē ad ſ̄. ſ. e. in nr̄a. ⁊. j. de p̄len. cū̄is. i. ⁊. c. ſi motu. marie cū habeat ius ad rē. j. de ꝯceſ. p̄b. c. vl. ⁊ in p̄. decret. ſi tibi.
f ¶ Neſcires. diuinare. n. nō tenebat' qꝛ id hūanū ñ eſt. ſ. vt ec. be. vt noſtrum. Jo. an.
g ¶ Vtrūq̄ʒ tñ. ſ. ipetratuꝫ a papa ⁊ collatum ab epo.
h ¶ De iure teneri. ſʒ q̄ ſunt ſ̄ bñficia q̄ pñt ſil' de iure teneri. ſup hoc vide in ſpe. ti. de legato. §. reſtat. ꝟ. illud āt. Poſſet dici ſ̄m Inno. qui hoc tʒ de ele. dudū. de p̄bē. cuꝫ iā dudūꝫ q̄ hr̄e pl'a bñficia ñ curata ⁊ q̄ ō ꝯſuetudīe vel ſtatuto reſidētiā non requirāt non ē peccatuꝫ nec ꝯ iura. ⁊ de talibꝫ hic poſſʒ intelligi. vel poſſʒ dici ſ̄m gof. qui ſ̄ no. ſ. de cl'i. nō re. c. iÿ. q̄ de iure pōt quis hr̄e pl'es p̄lendas q̄ꝛ altera ꝑ ſe ñ ſuffic' allegat. e. ti. ꝯq̄rēte. qđ fac' etiam ꝯ. ⁊ de p̄bē. cuꝫ teneamur. vel dic q̄ loquit' ō bñficÿs vnīꝭ āneris vel depēdētibꝫ. illa. n. ſil' pñt ō iure teneri. ſʒ hec lectura ñ ꝓcedit. ꝑ collatōꝫ. n. vniꝰ hr̄et vtrūq̄ʒ. ⁊ ſic non fuiſſet neceſſaria alteriꝰ collatio vñ dici poſſʒ opi. Inno. verā eſſe quā ſequit' conſuetudo quā papa ſcit ⁊ tolerat. vel ſaltē opi. Gof. ar. ſ. e. ſi gr̄oſe. arg. ꝓ ⁊ ꝯ. j. de p̄ben. is cui. vel dic q̄ lr̄a iſta loquit' de hīs bñficÿs q̄ ꝑter tu conſuetudinis vel ſtatuti ſuper hoc ex cauſa facti ſimul teneri poſſunt. Ad primum de conceſſio. preben. ex parte. in fi. Ad ſecundum de conſti. cum omnes. ⁊ eſt ſimile de iure. ſ. vt lite penden. c. i. ſ. de elec. cumana. ad fi. Ad primum contra. j. de conſti. c. i. ⁊. ſ. de conceſ. preben. litteras. Sol'. illud ſpeciale in duobus beneficÿs in vna ⁊ eadem eccleſia ſecus in diuerſis. vnde videntur facere. p. ⁊ facit quod no. hoſt. in predicta decretꝭ. litteras. in glo. non obſtante in fi.
i ¶ Non potes de iure communi. diſpenſatiue tamē poſſet. Et ſi queratur per queꝫ diſpenſari poſſit. vide quod no. lxx. diſt. ſanctorum. xxi. q. ÿ. ſi quis iam tranſlatus. de elec. dudum. ÿ. de preben. de multa. de conceſ. p̄len. literas. ⁊. j. de ꝯſue. c. i. Jo. an.
k ¶ Eligas. ſic ⁊ olim dabatur electio ei qui duo beneficia curata habebat. ſ. de preben. referente. ⁊. c. preterea. hodie ſecus. e. ti. de multa. ſed nunquid electo vno re integra penitere, poterit ⁊ aliud eligere. arg. q̄ ſic. ÿ. q. vi. ſiq̄s libello. ſ. de elec. in cauſis. de iurepatr. cum autem. quod facit etiam contra. ⁊. j. de offi. deleg. cū̄is. ⁊. j. de ꝓcura. cū̄is. ⁊. j. de regu. iur. mutare. cum ſi. arg. contra. xxxÿ. q. v. horrendus. de iureiuran. quemadmodum. ſ. eo. li. ō reſcrip. c. ÿ. ⁊. j. de regu. iur. q̄ ſemel. cum ſuis concordan. Solutio ſatis videretur q̄ re integra poſſit mutare conſilium ⁊ aliud eligere per primam iura. ad hoc. j. de p̄len. ſi tibi abſenti ff. de adop. leg. l. ÿ contrarium tenet per predictam regulam qđ ſemel. ad hoc. j. e. c. penl'. in fi. ⁊ de poſtu. c. i.

Q Uāuis is cº gr̄aꝫ [m] per quā mādabat' i certa eccl'a ꝓuideri [n] ſibi ō bñficio ꝓxie [o] vacaturo ꝑ nos fuerat reuocata [p] ꝯſtituat' a nobis denuo ad eādē. ñ tñ ei cui pº [q] reuocatōem ⁊ añ reſtitutiōeꝫ predictas ſil'is [r] in eadē eccl'ia gr̄a facta fuit niſi hoc expſſe [s] dixerimus añferri debebit. cum talis [t] reſtitutio vbi aliud nō

l Q Uāuis is cuius. Si reſtituat' quis ad gr̄aꝫ reuocatam ſine alterius ꝑiudicio intelligitur reſtitutus. vñ alteri añ reſtitutionem impetranti ꝑferri non debet.
m ¶ Gratia. conceſſa fortea. nyco. iÿ. vel celeſti. v.
n ¶ Prouideri. nec adhuc ꝓuiſum erat nec ad poſſeſſionem deuenerant vnde habebāt ius. non in re ſed ad rē. de conceſ. p̄len. c. vl. Jo. an.
o ¶ Proxime vacaturo. quod ſolus papa facere pōt. de conceſ. p̄len. c. ÿ.
p ¶ Reuocata. tenorē hꝰ reuocatorie ꝯſtōis nō hēmus. ſʒ de ipa fit mētio. j. ō p̄len. c. pe. ⁊ añpe. ⁊ ō ꝯceſ. p̄b. c. vl. reuocatoria illaꝛ nyco. incipiebat ꝑdē ad apicē. illaꝛ celeſti. olim celeſtinus. ⁊. c. dudum.
q ¶ Poſt reuocationem. idem ⁊ multomagis ſi añ reuocationem.
r ¶ Sil'is. ſ. de bñficio ꝓxime vacaturo.
s ¶ Expreſſe dixerimus. hoc. n. papa facere pōt. ad hoc. j. de preben. c. penul.
t ¶ Cum tal' eccetō ⁊ aduerte quia in contrarium videbatur ex eo q̄ reſtitutio eſt prioris ſtatus repatio ⁊ reſtitutus in priſtinum ius recedit. ar. xv. q. vi. nos ſctōꝛ ⁊. c. iuratus. ⁊. ſ. de elec. quia diligentia. ÿ. q. iÿ. §. notādū in fi. ⁊. C. de ſen. paſ. l. i. reſtitutio. n. hoc opari dʒ. vt nec ꝑſit nec obſit quod eueit. ff. ex qui. cau. ma. l. i. i. rñ. ſʒ ꝯ. eſt veꝛ vt hic ⁊ ſic ꝑ pte hac debuit queſtio terminari ꝑ decr. de renū. ex trāſmiſſa. ⁊ de ſymo. ex inſinuatōe. ⁊ concor. C. de remiſ. pig. l. vl. vbi ſi de voluntate creditoris debitoꝛ pignus diſtrahit ſi iteꝝ deueniat ad ipm debitorē res illa diſtracta non renaſcit' hypotecaria quā hēbat a ꝑncipio. actio. n. ſel' extincta ⁊c. de ꝯſe. d. iiÿ. q̄ris. ff. ō ſolu. qui res. §. areā. Ad ꝯria r̄ndet' q̄ hic non ē vere reſtō immo q̄dā noua ꝯceſſio ꝑ p̄. iura. ⁊ no. qꝛ hec decre. fac' in ar. ad. q. dñicalē an. ſ. eps inuito p̄rono reſtituere poſſit p̄ſbyteꝛ ꝑ ſe depoſitū ⁊ determinauit gof. de renū. ex trāſmiſſa in fi. q̄ non p. l. C. ō nup. ſi vt ꝓponis. ÿ. vbi dꝛ q̄ in mr̄imonio reſtaurādo ꝑ filiā poſt diuortium requirit' ꝯſenſus p̄ris ſicut a principio in ꝯhēdo. In ꝯ. facit de renun. pº trāſlationē. ō iude. iudei de ciuitate. ⁊. c. ꝯſuluit. ō hīs q̄ fi. a p̄. cū apl'ica. vÿ. q. i. cos. ⁊ no. de hoc. xxiÿ q. iiÿ. nabuchodonoſoꝛ. in p̄n. dicebat hoſti. opi. gof. eſſe verā cū reſtituit' ab iferiori ſecꝰ ſi a p̄ncipe ꝑ iura ſupiꝰ ꝓ reſtituto iductu. bar. brix. i dñicali. q. q̄ icipit ſacerdoſ aliq̄s fuit. dixit q̄ ſi depoſitꝰ appellauit ifra. x. dies reſtitui pōt inuito p̄rono al's ñ. Lan. dixit q̄ ſi eps ꝑuenit in reſtōe p̄ronū q̄ vʒ reſtō al's non. qđ aꝓbat hoſt. in p̄. decre. ex tranſmiſſa. ⁊ de elec. innotuit. ⁊ fac' qđ no. ſ. ō ꝯſtitu. cum acceſſiſſent. in vltꝭ. glo.

a S Intelligitur.concor.j.co.c.ij.
b I co.in lr̄is ad bn̄ficia ipetrat̃ iſpicit̃ tp̄s date vn̄ p illas bn̄ficiū curatū obtinere non poterit. qui lz nunc ſit maior illo tp̄e minor erat.
b ¶ Si co.ↄdic̃ ad hāc.de cc.ð p̄bē.ei cui puideri.ibi ſol.
c ¶ Cū cura.niſi ħ fuiſſz expſſum de curato puideri n̄ poſſz.ſ.ð pb.c.vl.z.j.ð p̄b.cū in illr̄.
d ¶ Idoneā.ſ.xxv annoꝝ.ſ.de ele.cū in cunct̃.
e ¶ Effect⁹ ſpecta mus q̃ iuiū.z fac ſ.ð elec.duduz.i.z qð ibi no.nec ↄfir mat̃ tractu tp̄is.qð ð iur ab itō n̄ valebat.j.ð re.iu.non firmat̃.cum ſuis concor.
f ¶ Cū tp̄e date.ſic no.iſpiciēdū tp̄s date.ſic.ſ.e.cā te.z.j.eo.tibi qui.z de prebe.eum cui.

exprimit̃.intelligat̃ [a] fieri ſine iuris p̄iudicio alieni. ¶ Idē.
S I [b] eo tp̄e q̃ tibi ð bn̄fi cio cū [c] cura l' ſine cura mādauim⁹ puideri.ad obtinēdum curatū bn̄ficium ydoneam [d] n̄ hēas etatē. tibi licet nūc legittime effect⁹ [e] ſis etatis. auctoritate lr̄aꝝ hmōi cū [f] tp̄e date ipſaꝝ adhuc n̄ eſ ſes idone⁹ [g].de bn̄ficio curaz [h] aīaꝝ habēte nequaq̃ poterit prouideri. ¶ Bn̄ficiū [i] autem ſine [k] cura cū ad ip̄m ſufficien tem tunc [l] etatem [m] haberes. per eas licite [n] poteris obtine re. ¶ Idem
S I [o] propter tua [p] debi ta perſoluēda fruct⁹ [q] bn̄ficioꝝ p̄imi [r] anni q̃ i tua vacabant [s] dyoceſi.tibi nō ob ſtantibus quibuſlibet ↄſuetu dinibus p̄uilegijs vel ſtatutẽ per q̃ noſtra impediri [t] poſſet ↄceſſio.vſq̃ ad quinqueniū [v] de ſpeciali [x] gratia ↄcedimus [y]

g ¶ Idone⁹.ppt̃ defectū etat̃.z idē dici poſſet de defectu ordinū.ar.ſ.ð eta.z q̃.p̄terea.ſz ħ ē falſuz.vt.j.ð p̄b.ſi p
h ¶ Curā aīaꝝ. In his q̃ ad curata be neficia p̄mouēt̃ req̃rit̃ maior idoneitas q̃z i alijs.z iō ſi mādat̃ puideri de dignitatib⁹ pſonatib⁹ vel bn̄ficijs de cura mētione non habita.de curat̃ dignitatib⁹ perſo natibus vel bn̄ficijs n̄ poterit puideri.j.ð p̄b.cū i illis.
i ¶ Bn̄ficiuz.q: poterat dubitari ne illa iutil' adiectio.ſ.cū cura viciaret i totuz reſcriptuz.ſ.q: nec etiā ð ſimpli ci poſſet puideri.ideo ānectit qð ſequit̃.z ſic no.vtile n̄ viciari p inutile.j.de regu.iur.vtile.cum ſuis concor.
k ¶ Sine cura.q: ex ſe curā nō hz.ſi āt hr̄et ānexā paro chialē z curatā eccl'az.dic vt dicā.j.de p̄bē.n.ſup eo.
l ¶ Tunc.ſ.tempore impetrationis.
m ¶ Etatē.ſz q̃ ē idōea etas i bn̄ficio ſine cura vr̄ q: ma ior.xiiij.ad illa dicat̃ idone⁹.ſ.ð p̄b.ſup iordinata.vbi hoſt.ħ tz i cāonijs ppt̃ maturitatē ↄſilij qð req̃rit̃ in ill' nā ibi pueri n̄ dicūt̃ idonei ad bn̄ficia obtinēda.certuz āt ē q: ifans dr̄ vſq̃ ad.vij.an.puer āt ð.vij.vſq̃ ad.xij. vel.xiiij.an.xxij.q.v.pueri.z.ff.ð fal.mo.l.i.z dixi.ſ.i p hēc.circa ſi.lz vt ibi no.ber.dici p̄t q: pueri ibi dicūt̃ mino res ſeptēnio z iſti dicūt̃ idigni.ſeptēnes āt z maiores ſeptēnio dicūt̃ idōei cuz.n.tres poſſint ordiari.xxviij. di.de his.q̃ z i bn̄ficijs intitulari.ar.de p̄b.cuz ſcd̄m.ad ħ optie fac.j.de elec.ex eo q:.z ħ xa itelligo niſi eſſent ſilia bn̄ficia q̃ ſacꝝ ordinē ex p̄uilegio ↄſuetudie vl' ſtatuto vel alio mō requirerēt.z fac qð dicā.j.ð ſi.p̄ſ.c.i.i.ſi.z p bat̃ exp̄ſſe.j.de p̄b.ei cui puideri.An hodie diſpēſēt epi in etate.no.ſ.de ele.cuz dilecti.z dicā.j.de ele.lz canō.z ð
n ¶ Licite.id dicimur poſſe quod lici ¶ ta.z q̃li.c.vno
S re poſſumus.xxij.q.ij.faciant.Ioā.an.
o I ppt̃ tua.papa ↄceſſit epo bonon̄.debitoꝝ one re grauato p̄uilegiū q: fruct⁹ bn̄ficioꝝ p̄mi āni vacantium in ſua dyo.pcipet.z erat hec grā vſq̃ ad qui quēnium duratura apposito in p̄uilegio q: non obſta rēt ↄſuetudies p̄uilegia vel ſtatuta per q̃ ſua poſſz impe diri ↄceſſio. Vacauit q̃ddam beneficium cuius reddit⁹ p̄mi anni de priuilegio ↄſuetudine vel ſtatuto ſpectāt ad fabricā eccl'e vl' aliuz vſuz vel aliquā ſinguiarē perſo nam queritur cui debeant̃ huius beneficij redditus pri mi anni. Rn̄det̃ h̄m vnā lecturam q: debent̃ fabrice vel illi vſui vel ſingulari perſone niſi in conceſſione facta epo aliud cauere ſ exp̄ſſe.vel dic vt.j.in vlt.glo.
p ¶ Tua debita.ad idem.j.de p̄bē.ſi tibi.ij.
q ¶ Fruct⁹.no.q: nō hz retinere bn̄ficia ſz fruct⁹.vn̄ vt dixi.ſ.e.ſi groſe.in hoc caſu vacant bn̄ficia vn̄ is ad quē pertinet electio infra tp̄s ſtatutuz neceſſario hz eligere z fac qð no.ber.ð mgr̄is q: nonnul lus.z pbat̃ ħ ſac j.de p̄b.ſi tibi con ceſſo.
r ¶ Primi anni. quid dices com putabit̃ ne ānus iſte a die fructuū colligēdorum.an a die vacationis vel mortis.credo a die vacationis cō putari.vnde non credo hic ſeruari legem de vaſallo que dicit q: ſi va ſallus decedat p⁹ auguſtum z ante kl'.Marcij.quod ad dn̄m pertinet alioquin ad vaſallum vel eius heredē vt in li.feu.ti.lex regni.c.ſi vaſallus.ſz credo q: a die va cationis vſq̃ ad ānum quicquid obueniet beneficio z ſeparatum erit a ſolo totum erit huius priuilegiati.com paro.n.hunc priuilegiatum vſufructuario qui fructus ſeparatos z reconditos ſuos facit.ff.de vſufru.l.arborib⁹ §.iulianus.al's incipit ſi fur.h̄m moderationem tn̄ de cre.j.de offi.ordi.preſenti.§.porro.z facit quod ibi dicā z dico q: ānus iſte hēbit trecentos.lxv.dies.vnde ſi va cauerit eccleſia prima die menſis ſequenti anno prima die eiuſdem menſis finitus ſit annus.z facit quod di cam infra de elec.quam ſit.z ſi eſſet biſextus illi duo di es cedunt ſibi p vno.p vno.n.computantur.vt.ſ.de v bo.ſig.queſiuit.ff.de v.ſig.cuz biſextus.ff.de diuer.z tē. p̄.l.ij.lz ſit ar.ↄ.ff.de ſta.libe.l.cum heres.§.ſtichus.ſed il lud in penis vel odijs que ſunt mollienda.de pe.di.i.pe ne.j.de regu.iur.in penis.z facit quod no.in p̄.decre.que ſiuit.z.lv di.c.ij.
s ¶ Vacabunt.morte renunciatione depoſitione trāſla tione vel quocūq̃ alio modo. Quid ſi pmutatiōe vide tur q: ſecus p decre.j.de re.pmu.c.vno.ſed contrariū pu to quia negari non pōt quin ppter permutationem va cet.z equitas in eo ſolo caſu iuris rigori p̄fertur.quia i hoc ſcripta reperitur in alijs non.non.n.ex illo ſpāli ca ſu eſt regula danda.
t ¶ Impediri.ſecus ergo ſi differri z lz intendat p clau ſulam non ob.impedimenta tollere dilationes tn̄ tol lere non intendit lz ex dilatione impediri poſſet.vt in fra dicam.
v ¶ Quinquennium.factum narrat.idem.n.ſi in citeri ori z vlteriori tempore.
x ¶ Spāli gratia.q: de iure futuris ſucceſſorib⁹ ↄſuari debebāt vel in vtilitatē eccl'aꝝ expēdi.j.de ele.q: ſepe.z de offi.or.p̄nti.z intelligo hāc grāz z illā qui ſequit h̄m moderatōez ill⁹ dec.c.p̄nti.§.porro.ſ.q: ħ ſoluz intelli gat̃ de ill' fructib⁹ eccl'aꝝ vacātiū q̃ ſolut̃ debitis ſiqua ſunt z his q̃ neceſſaria fuerit p ſeruitorib⁹ z miniſtris z alijs incumbentibus oneribus vſq̃ ad nouos reddi tus reperta fuerint ſupereſſe.
y ¶ Cōcedim⁹.an legatus de latere ſilez grāz dare poſ ſit tractauit Io.de deo in.q.iuis in p̄n.z guil.in ſpe.ti. de legato.§.nūc tractemus.in ſi.z dicit q: dato q: ex cā hoc poſſet beneficium tn̄ vel dignitas debz cum aliquo

emolum̃eto ↄferri.qđ ẽ ver̃ vt dixi.ſ.i gl.pr.τ i gl.no.qꝛ no.ẽt lex.ſ.vt ec.be.vt nr̃m.i vl.gl.ꝙ ep̃s ex iuſta cã ad tp̃s poſſꝫ fruct' alic' bñficij remittere,ꝓbat ꝑ dec.ſ.de ꝓ.ſig.c.pe.q̃ ẽt fac ↄ.cũ id fuerit ipetratũ a papa.ſꝫ põt dici ſic fuiſſe de facto.ad hoc.ſ.de ſi.p̃ſ.lr̃as.vl' illud ſm̃ gof.i fructib' oim bñficioꝝ vacãtiũ vſqꝫ ad certũ tp̃s vt hic etiaꝫ.i vno ãt bñficio τ ei' ꝓ uẽtib' ↄuertẽdis ex cã in vſum p̄la ti nõ erit neceſſa ria lr̃a pape.qꝛ cũ ep̃s cũ caplo poſſit ſupprimere dignitatẽ.τ ꝓpter neceſſitatẽ poſſeſ ſiones aliẽare.mľ to fortius ꝓuen tus percipere.

intẽtiõis[a] nr̃e neq̃q̃ exiſtit.ſi fruct' hmõi eccľe tue fabrice.ľ alteri[b] vſui ſeu cuicũqꝫ ſingu lari ꝑſone õ ſpãli ↄſuetudine priuilegio ľ ſtatuto[c] forſitã de beãt.ꝙ eis ꝑ ↄceſſionẽ[d] ipam niſi h' expreſſe[e] caueat' i ea p̄iu dicium[f] aliqđ gñet'. Idẽ.

S[g]Tatutũ[g] qđ circa iudi ces a ſe.ap.[h] deputãdos nuꝑ edidim'.cũ q̃dã ↄtẽta i eo q̃ ꝓ cõi vtilitate[k] credeban tur[l] iducta.ſic experiẽtia[m] do cuit tẽdere dinoſcãt' ad noxã[n] ſanctõe[o] pñti.quam irrefraga bilit' obſeruari mãdam' ſuadẽ te vtilitate i meli'[p] duxim' re formãdũ.[q] Sãcim' igit' vt null' niſi dignitate[r] p̄ditis[s] aut perſonatũ obtinẽtib'[t] ſeu

a ¶ Intentionis.no.ad intentõeꝫ ſcribẽtiũ recurrendũ fa.ſ.e.c.ij.τ.j.de ↄceſ.p̄.c.vl.τ.s.de dec.ex mľtiplici.cũ ſi.
b ¶ Alteri vſui.puta menſe capituli
c ¶ Statuto.no.ꝙ oia p̄uilegia ↄſuetudies ľ ſtatuta q̃ cũqꝫ firmitate vallata ↄceſſa caplis ↄuẽtib' ľ collegijs cathedraliũ regulariũ τ ↄuẽtualiuꝫ ecclãꝝ ſeu ſingulari bus earundẽ ꝑſonis.ľ bona ecclãꝝ ipaꝝ vacãtiuꝫ a p̄la tis dimiſſa vel tpe vacatõis obuẽtia poſſint ſurripere diuidẽ ľ i ſuos vſus ↄuertere ſunt hodie r̃uocata τ caſſa ta per decr.j.de ele.qꝛ ſepe.τ.c.ſtatutuꝫ.i cle.q̃ tñ in alijs bñficijs locum non habet.vt.j.de off.oꝛ.p̄ſenti.in ſi.
d ¶ Conceſſionẽ ipam.ſibi factã.
e ¶ Expſſe.ad idẽ.ſ.e.cuꝫ aliqb'.τ.c.ſuſceptuꝫ.τ.c.q̃uis.
f ¶ Preiudiciuꝫ aliqđ.niſi illud ꝓbuꝫ eẽt ita gñale iſta dec.ſic poſſet itelligi ꝙ ex ea nil ſeq̃ret' abſurduꝫ.ſ.ꝙ fa brica ľ vſus ille ľ alie ſingulares ꝑſone ſic p̄uilegiate ha beãt reddit' ſcđi ãni.iſte ãt p̄uilegiat' hẽat reddit' p̄mi anni.τ ita bñ ↄſeq̃t' ſm̃ h' ſuuꝫ effectuꝫ illa clã p̄uilegij nõ obſtãtib' q̃buſlibet ↄſuetudib' p̄uilegijs τc. Alij di cunt ꝙ illa fabrica vel alij hic ↄtẽti habebunt reddit' p̄ mi ãni.qꝛ papa non itẽdit eis derogare ſꝫ ſoli ſucceſſori iſti ãt p̄uilegiat' hẽbit reddit' ſecundi qui ibi qui p̄m' aľs q̃ ad ſucceſſorẽ vel beneficiatuꝫ.τ ſic terti' erit p̄m' τ ſic nullum p̄iudicium etiã ex aliq̃ dilatõne gñabit' fa brice.ſꝫ ſm̃ h' poſſet ipediri conceſſio quod ẽ ↄ tenoꝛem ipius gr̃e.pone.n.ꝙ in ãno quito q̃ finiri dꝫ gr̃a vacet be neficiũ ſi fabrica p̄mos reddit' hẽat ep̃us nihil hẽbit. Itẽ quid op̃abit' illa clã nõ obſtãtib' τc.cuꝫ ſucceſſori ſine clã illa p̄iudiciuꝫ fieret.vnde p̄ma lec.magis mihi plꝫ τ magis ẽ aica lr̃e.vt dicamus ꝙ iſta erat dubitatio dec.an ꝑ iſtã conceſſionẽ ſic factã.ſ.nõ obſtãtib' q̃buſ cunqꝫ τc.videret' derogare ipi fabrice vſui ľ ſingulari ꝑ ſone vt etiã ex illi' p̄uilegij vigoꝛe reddit' p̄mi ãni hr̃e nõ poſſunt ãpli' nil habeãt τ papa reſpõdet ꝙ hẽbunt reddit' ſecundi ãni q̃ſi ille eis ſit p̄oꝛ vt illa clã ñ obſtã tib' non ſucceſſorẽ.ſꝫ priuilegiatum tãtum coadiuuet.
g S Tatutum.ſꝫ hec decret.per p̄agraphos aľs diui datur.eã tamen in quatuoꝛ ꝑtes diuido p̄nci pales.prima durat a principio vſqꝫ ad.§.inſu per.ſecunda abinde vſqꝫ ad.§.ꝓferendo.tertia abinde vſqꝫ ad.§.q̃cquid.q̃rta vſqꝫ ad ſi. In prima ſtatuit in quibus ꝑſonis τ in quibus locis cãe a ſe.ap.vel legatis vel delegatis ipi' cõmitti debeãt τ tractari. In ſecunda ꝓ uidet' circa exactões q̃ ſiebãt i iudicijs ab ipis delegatis. aſſeſſoꝛib' vel notarijs cãe τ apponit' pẽa. In tertia ꝓui det' circa vocatões teſtiuꝫ ad iudiciuꝫ q̃ ſepi' malicioſe ſiebãt τ cã fatigãdi teſtes vel ab eis aliqđ extoꝛquẽdi.

In vltia diſcernit ſic caſſuꝫ τ irrituꝫ q̃cq̃d fuerit factuꝫ contra p̄dicta ſtatuta.
g ¶ Statutuꝫ.loq̃t' de dec.ſua eẋ̃a.q̃ icipiebat ſtatuim' reformat ẽt dec.ino.iiij e.t.p̄ſenti.quã hodie nõ hẽm'.τ dec.ſ.nonnulli.
h ¶ Se.ap.legatis vel delegatis ab eis vt.j.ptebit
i ¶ Quedã.ibi nõ diſtiguebat' an ac toꝛ τ re' eẽnt eiuſ dem citatis vel dyo ce.vel diuerſaruꝫ. Itẽ addit' ꝙ de ex p̄ſſo ↄſenſu priuꝫ ex locuꝫ q̃ deputa tus ẽ poſſit iudex cognoſcẽ τ ↄmit tere.ſi referas ad decr.pñti.ſm̃ illã poterit fieri ↄmiſ ſio iſtitutis i colle giatis honoꝛabilib' τ in cathedralib' eccľeſijs vñ ſm̃ eã videbãtur poſſe cãe ↄmitti mãſionarijs τ q̃buſcunqꝫ p̄uilegiatis i talib' ecle ſijs quod erat abſurdum.hic ãt ꝓuidetur ꝙ ſolis cãoni cis cathedralium eccleſiaꝝ ſiat commiſſio
k ¶ Cõi vtilitate.q̃ in legib' conſtituendis attẽdẽda ẽ. iiij.di.erit.τ.ſ.in ꝓhemio huius libꝛi.
l ¶ Credebãt'.τ erãt ſine dubio reſpectu prioꝛis tp̄is
m ¶ Experientia.ad idẽ.j.de elec.qꝫ ſit.τ.ff.de leg.iij.le gatis.§.oꝛnatricibus
n ¶ Ad noxã.τ iõ ñ debuit iudicari rep̄hẽſibile ſi ſꝫ tẽpo rum varietatẽ variet' ipm poſitiuũ ſtatutũ.lxiiij.d.§.ver xxxv.q.i.c.i.j.õ ſen.ex.c.vl.i pñ.ſ.de ↄſan.τ af.nõ dꝫ cum ſuis concoꝛ.ſic τ priuilegiuꝫ cum tẽdit ad noxã reuoca tionẽ vel moderationẽ a p̄ncipe recipit.ſ.de deci.ſugge ſtum.j.de priui.c.i.τ.c.aucte.τ.c.ſe.
o ¶ Sãctione.ſanctio ꝓprie d' cui adijcitur pẽa.quod dic vt no.iiij.di.in ſumma
p ¶ Meli'.laudabilioꝛ ẽ ãt q̃ rẽ emẽdat eo q̃ pri' iueit C.de ve.iur.enu.l.i.§.ſed neqꝫ
q ¶ Reformãdum.eo ꝙ non in totuꝫ ſꝫ ꝑ ꝑte corrigit' illud ſtatutum.vt infra videbis.
r ¶ Dignitate.dignitas ſumit' multis modis.qđ dic vt no.Io.iiij.di.deniqꝫ.τ Di.τ lex.ſ.de cle.nõ re.c.iij.hic ad lr̃aꝫ de eccľaſticis dignitatib' itellige.τ no.mirabile qꝛ pñt ↄmitti cãe maioꝛib'.xx.ãnis.vt.ſ.de of.dele.cũ vice ſimũ a q̃cunqꝫ.τ etiã minoꝛibus a papa vt ibi.τ.ff.de re iudi.quidã conſulebãt.Sꝫ certum ẽ ꝙ qui ẽ in dignita te vel ꝑſonatu debet attigiſſe ſaltim.xxv.ãnũ.ſ.de ele.cũ i cunctis.τ ſic vr̃ ꝙ minoꝛib'.xxv.an.non pñt cãe ↄmitti. his dico q̃ non attigerit.So ſi cãe ñ pñt cõmitti niſi ꝑ ſonis i dignitate vel ꝑſonatu ↄſtitutis.tũc ꝓcedẽt obiec tio.ſꝫ pñt ẽt cõmitti cãoicis ecclãꝝ cathedraliũ i q̃b' ñ req̃rit' tãta etas.vt ꝓbat'.j.de ele.ex eo quod.τ dixi.ſ.e.ſi eo tp̃e.τ ſic obiectio non ꝓcedit.Dico ẽt ꝙ diſpenſatiue põt aliquis hr̃e dignitatẽ vel ꝑſonatuꝫ ẽt minoꝛ.xxv.an. per diſpẽſatõeꝫ pape vel ep̃i.primum pꝫ.ſecundum ꝓ batur.j.de eta.τ q̃li.c.vno.
s ¶ Predit'.i.ꝑ alijs ditatis.ẽ.n.dignitas q̃dã p̄eminen tia in eccleſia.vt.ſ.de ver.ſig.q̃uis.
t ¶ Obtinẽtib'.idẽ de officialib' ep̃oꝝ p̄ncipalib' τ foꝛa neis τ de prioꝛib' religioſis ↄuẽtualib' τ clauſtralibus. dic vt i cle.e.ti.τ ſi principalis.
v ¶ Cathedraliũ.ſuffic' g' ꝙ ſit cathedral' τ ſic ſublatuꝫ ẽ qđ oli hic ↄtiebat' õ eccľijs collegiatis honoꝛabilib'.ſꝫ ad huc hodie i alio ſit ↄꝑatio.vt.j.de ele.qꝛ ſepe.alibi equi parãt' cathedrales τ regulares.ſ.de elec.ne ꝓ defectu.
x ¶ Cãoicis hñtib' igit' ꝑpetuũ bñficiũ i eccľa cathedra

li ſine dignitate ꝑſoãtu ⁊ cãonia de q̃ loquit̃.ĩ.t.ꝑx.c.i.ñ
poterit cã ꝯmitti cũ de his ñ exꝑmat. Jtẽ ſcias ꝙ lʒ iſti
cãoici delegari poſſint ꝯſuatores tñ dari ñ pñt.cũ decr.
vi.ĩ.de of.dele.eos ñ exꝑmat.ſʒ vt.ſ.dixi cãoicꝰ pt eẽ ma
ioꝛ ſeptẽnio ꝓ dec.de ele.ex eo.⁊ dixi de h̃.ſ.co.ſi eo tpe.ſi
cõmittat̃ cã tali
cãoico.nũqd dice
mus lr̃as valẽ.vĩ
ꝙ ſic.qꝛ iſta decre.
vi.de hac mã h̃ ſo
lũ reqrit ꝙ tal̃ ſit
eccl̃e cãoicꝰ.ǵ hu
iꝰ ſtabimꝰ ſʒ ꝯ.cre
do ⁊ dico ꝙ ſi tali ipuberi cõmitteret̃ cã niſi appẽret de
certa ſcia papę ñ teneret ꝯmiſſio.⁊ idẽ dico ſi cõmittat̃
ab alio ꝗ̃ a papa minoꝛi.xx.ꝑ ꝓ.dec.cũ viceſimũ.quã nõ
dico nec credo corectã ꝑ hãc.qꝺ.n.non mutat̃ ⁊c.C.de
teſta.lãcimꝰ.⁊ correctio iuriũ ẽ vitãda.ſ.ꝺ ele.eccl̃a.⁊.ĩ
de ele.cũ expediat.i ꝓñ.nec iſta dec.dic h̃ ſufficiat. ſʒ ꝙ h̃
reqrit̃.vñ ñ ꝯdic alis eadẽ rõe dõm eẽt ꝙ dũmõ ſit cão
nicꝰ cathedral̃ eccl̃e l̃ i dignitate l̃ i ꝑſoãtu.ñ poſſit repel
li ꝓtextu exceptõis excõicatõis iſamie inimicitiaꝝ l̃ alia
iuſta cã qꝺ ẽ abſurdũ.⁊ ẽ ſi.qꝺ no.ho.ĩ.de ele.lʒ canõ.Et
no.ꝙ dic cãoicis oli dicebat iſtitutꝭ.vñ videbat̃ ꝙ cuilʒ
iſtituto i cathedrali ẽt mãſiõario poſſent cãe ꝯmitti.qꝺ
hodie ꝑ dec.hãc ſublatũ ẽ.no.ǵ ꝙ ꝓ dignitate ⁊ loco ꝓſu
mit̃ ꝓ aliq̃.ꝗ̃to.n.qs in chorib' ꝑeſt tãto maioꝛ ⁊ ſan
ctioꝛ ẽ.i. eſſe ꝓſumit̃.i auc̃.de defen.ci.ad ſi. ꝓme colũ.§.
nos igit̃.col.iiij.lxi.d.miramur.lxiij.d.metropolitão.ſ.de
ꝓſum.cũ i iuuẽtute.xxiiij.d.qñ.ꝺ mag.c.i.⁊ c.qꝛ.⁊.c.ſup
ſpe.cũ ſi.⁊ ſi tẽpore date qs eẽt cãoicꝰ tẽpore pñtatõis ñ
puto ꝙ ꝓcedẽ poſſit ñ ſic ecõuerſo.ſpectamꝰ.n.initiũ ad
h̃.ſ.e.c.i.⁊.c.ſi eo tẽpore.ſ.de ele.dudũ.⁊ qꝺ ibi no.ff.ꝺ ſe
na.feic.ff.de iudi.l.cecꝰ.⁊ hoc hẽs in gl.ſi.i cle.gr̃e.e.ti.

ecclı̃aꝝ cathedraliũ ͦcanonicis ᶻ
cãe ʸ aucte lr̃aꝝ ᶻ ſe.ap. ᵃvel le
gatoꝝ ᵇeiuſdẽ decetero ᶜ ꝯmit

y ¶ Cãe.hec ſine iuriſdictione ñ committunt̃.ſ.de of.de
le.ꝓterea.non ǵ ꝓhibet quin audientia alicꝰ articuli vel
mera executio cuilʒ clerico committi poſſit.
ʒ ¶ Lr̃aꝝ.pone papa i lr̃is vocat aliquẽ ſimplicẽ clericũ
nũqd valebit cõmiſſio ſʒ ber.⁊ oẽs dic ꝙ ñ lʒ hic locuʒ
tal̃ exceptio ex q̃ papa ſciẽt̃ committit.qꝛ fac̃ ⁊ facẽ ꝓt ꝯ
ꝯſtõꝫ iſtã.ad h̃ optie.ſ.de ꝓui.cum oli.ij.⁊.iteri.⁊ no.ꝙ
ſm ino.ſi cãcellanꝰ concedat iudices ⁊ h̃ conſtat.ñ lʒ lo
cum h̃ exceptio.quare.n.iputari dʒ parti q̃ talẽ iudicẽ ñ
petijt.qꝺ deꝝ ẽ ẽt ſm ber.⁊ ho.cum h̃ ex certa ſcia fac̃.qꝺ
itelligo ſi id i lr̃is exꝑmit̃.vt.ĩ.de ꝓben.ſi motu ꝓprio.
a ¶ Se.ap.qd de oꝛdiarijs.nunqd cõꝑhẽdunt̃ ⁊ tene
bũt̃ hac ꝯſtõe.dic ſʒ ber.⁊ oẽs ꝙ ñ.⁊ ꝓt eẽ ratio qꝛ epi ⁊
oꝛdiarij hñt meliꝰ noticiã cl̃icoꝝ dyo.ſue ꝗ̃ papa cl̃ico
rũ totiꝰ oꝛbis.vñ ẽt ſi ſimplici cl̃ico ꝯmittãt oꝛdiarij tʒ
commiſſio.pone.n.ꝙ ſimplex cl̃icꝰ excellẽs ſit decretoꝝ
doctoꝛ.ꝓterea ñ ẽ ita abſurdũ ꝙ aliqs ẽt rudis ⁊ pãnoſꝰ
cl̃icꝰ gerat vices epi ſic̃ eſſet ꝙ gerẽt vices papę. igit̃ ad
oꝛdiarios ñ extẽdat̃ hec conſtitutio.⁊ eſt ſi. quod con
ſueuit dici.ſ.e.nonnulli.⁊ inferius tãgã.
b ¶ Legatoꝝ.qꝛ ꝟbũ gñalit̃ poſitũ ⁊c.xix.di.c.i.itelligã
hãc lr̃ãʒ gñalr̃ i oibꝰ legatꝭ qꝛ tria ſunt gña.qꝺ dic vt.ſ.
de of.le.c.p.⁊.ĩ.e.t.c.i.qꝺ deꝝ puto idifferẽt̃ cuʒ ex legati
onis vigoꝛe committunt.⁊ idẽ itelligas i delegatꝭ.ſ.cuʒ
committunt delegationis vigoꝛe.ĩ.e.c.§.i nullo quoqꝫ.
c ¶ Decetero.Conſtõ.n.ñ extẽdit̃ ad ꝓterita.ſ.de conſt.
c.vl.quid de pendentibus dicã.ĩ.de ele.lʒ canon.
d ¶ Committãt̃.pone.q.fuerit ꝯmiſſa ps ñ excipit.nũ
qd vʒ ꝓceſſus.Dicebat ber.⁊ oẽs pꝰ eum ꝙ tacite ⁊ exꝓſ
ſe poterat pars huic iuri iñunciare.itroductuʒ ẽ.n.in ip
ſoꝝ fauoꝛẽ.ne.ſ.i oꝑꝓbrium ꝓprium cogãt̃ epi ⁊ magni
clerici coꝛã rudibꝰ ⁊ pãnoſis cl̃icis litigare.⁊ infdum ꝓ
ꝓter ruditatẽ ipoꝝ ius amittẽ ſuuʒ.⁊ fac̃ de reg.ad apl̃i
cã.cum ſuis concoꝛ.ſʒ hodie ꝑ finẽ iſtiꝰ dec.credo ꝯ.vbi

innuit̃ ꝙ ipo iure ẽ irritum ⁊ inane qꝺ ꝯ aliqꝺ iſtoꝝ fi
vñ neceſſariã non credo exceptionis opem. ⁊ fac quod
dixi.ſ.e.c.i.in ꝓñ.⁊ poteſt eſſe rõ. vt ſuꝑ tetigi. qꝛ hoc vi
det̃ non ſolum in fauoꝛẽ partium inductum. ſʒ etiã in
fauoꝛẽ ipiꝰ ap.ſe.ne vilipendat̃ in tali miniſtro.lxi.di.
in ſacerdotibus.
cum ſi.

tant̃ ᵈne audiant̃ ᵉalibi ꝗ̃ in
citatibꝫ ᶠvel locis ᵍ inſignibꝫ.
vbi poſſit cõmode ʰcopia ⁱperi

e ¶ Ne audiãtur
no.ꝙ ꝟ. iſte ñ ꝓ
hibet circa ꝯmiſſi
onẽ ſʒ circa agita
tionẽ ⁊ idẽ erat in
ꝓ.dec.ex.pñti.ſi ǵ ex
talia loca fiat ꝯmiſſio dũmõ in his locis cã audiat̃ ſatꝭ
factũ ẽ huic rñ.ſm ber.⁊ oẽs.ar.ſ.e.ti.nonnulli.de excep.
olim.⁊.ĩ.§.ꝑx.⁊ eo ſaluo quod ibi dꝛ.⁊ ad hoc.ff.qui ſatꝭ.
co.ſi fideiuſſoꝛ.§.i.vbi dicitur ꝙ cui difficile eſt ſatiſda
re in vna ciuitate in aliam mittitur vt ſatiſdet.
f ¶ Ciuitatibꝫ.ciuitas muroꝝ ãbitu terminatur regulr̃
tñ ⁊ ſi in ſuburbijs audiret idem credo.ar.ĩ.de ſen.ex. ſi
citas.⁊ bñdic citatibꝫ qꝛ i eis ꝓſumuntur eſſe periti.ſic
⁊ epi in ſolis ciuitatibꝫ ſtatuendi ſunt.lxxx.d.c.i.ꝺ ꝓui.
c.i.⁊ leges ⁊ artes in regijs ciuitatibꝫ ſunt docende.vt i
ꝓhemio.ff.§.hoc autem.⁊ de magi.c.i.⁊ noie ſtudij ñ itel
ligitur villa vel caſtꝝ.de cle.non reſi.tue.
g ¶ Locis inſignibꝫ.qdã dicunt ꝙ h̃ determinatio vbi q̃
ſtati ſequitur ñ refert̃ niſi ad hoc qꝺ dic̃ locis iſignibꝰ.ſuf
ficit.n.ꝙ ſit citas lʒ ibi ñ ſint periti.⁊ ẽ rõ.qꝛ cõit̃ in cita
tibꝰ ſunt periti ⁊ eis q̃ raro accidunt iuriſconſulti ñ re
ſpiciũt nec medent̃ ſʒ his tãtũ q̃ frequẽt̃ occurrũt.i auc̃.
vt ſine ꝓhi.ma.ſi.tu.ge.§.qꝛ ꝟo.col.vij.ar.iiij.di.erit.ff.
de legi nã ad ea.vix.n.ẽ ꝙ in citate vel ibi ꝓpe ñ habeant̃
periti vñ ſatꝭ eoꝝ copia in ciuitate hñi ꝓt.ff.de re. ven.q̃
religioſie.vij.q.i.pontifices.Alij ſunt ꝯdicentes ꝙ ibi ẽ
eadem ratio.primum placuit Jnno.⁊ hoſt.ſm hoc expo
ne quod ſequitur vbi ⁊c.i.in quibus locis inſignibus.⁊
facit ꝓ hac parte infra eo.§.in nullo.
h ¶ Commode.xxij.q.ij.faciat.
i ¶ Copia.ꝓ aduocatis aſſeſſoꝛibus conſiliarijs ⁊ alijs
que emergunt.ff.de poſtu.l.i.§.ait ꝓtoꝛ.ff.ex qui. ca.ma.
l.ab hoſtibus.§.ſi.de vi.⁊ ho.cler.cum ab omni.xi.q. iij.ñ
lʒ.quid ſi inter iudices ⁊ partes eſt contentio ſuper hoc.
quia alter dicit locum inſignem.⁊ ibi copiam peritoꝝ
hñi.alter negat quid erit.dic recurrendum ad commu
nem opi.vulgi.ff.de ſup.le.labeo.⁊.ſ.de ſpon.ex lr̃is.quid
ſi adhuc ſuper hoc ſit contentio recurretur ad arbitriuʒ
boni viri.ff.de ꝟ.ob.l.continuus actus.non delegatoꝝ q̃
iuriſdictioni ſue fauerent.ad hoc.C.de ar.l.nemini.⁊.ĩ.
de pe.dilectus ſm ber.⁊ intelligo bonum virum iudicem
eccleſiaſticum illius loci ſm Jnno.hoſ.autem dixit hic
recurrẽduʒ ad arbitriuʒ iudicis.i.boni viri.⁊ ſic intelligi
tur lex continuus.§.cum ita.eligentur ǵ ſm eum arbi
tri.ſ.e.paſtoꝛalis.⁊ de offi.dele.ſuſpitionis.niſi euidẽter
notoꝛiũ eſſet ꝙ ibi peritoꝝ eſſet copia.ad hoc de ap.ꝯſu
luit.ego credo ꝙ cum iudex ſe conſtituit aduerſarium
tunc locum habeant ſuꝑdicta.Sed ſi contentio eſſet ſo
lum inter partes certe credo ꝙ iudex de hoc cognoſcẽ ⁊
ꝓnunciare poſſit.quia video ꝙ ꝓnunciat an ſua ſit iu
riſdictio quod plus eſt.ſ.e.ſuper lr̃is.⁊ fac quod recita
ri conſueuit de ꝓba.pꝰ ceſſionem.⁊ fac.ĩ.§.ꝑx.in ſi.
k ¶ Cum vero.hic incipit corrigere ⁊ moderari ſtatu
tum generalis concilij.ſ.e.nonnulli.⁊ ſumme equitatꝭ
eſt quod ſequitur
l ¶ Eiuſdẽ citatꝭ.qꝛ domiciliũ hñt i eadẽ citate l̃ dyo. ⁊
idẽ itelligo cum ꝓla domicilia hñt quod eẽ ꝓt.vt.ff.ad
munici.aſſumptio.qꝛ adhuc dico ꝙ locum hẽbit.§.iſte
⁊ ñ ſequẽs.qꝺ ſatꝭ ꝓbat̃.ſ.de fo.com.ex ꝑte.b.nec nega
ri ꝓt.lʒ iſte etiã ſit alterius citatꝭ quin ẽt ſit iſtius.quod

§.iſte reqrit. n ¶ Actoꝛ ꝛ reus.vñ dicant̃ iſti hẽs.ſ.ꝺ o ¶ Extra ipſas.ciuitatẽ ſeu dioceſim ꝯ.ſig.foꝛ⁹.ꝓ.in oi p ¶ Nõ cõmittat̃.hoc ꝓm vr̃ niſi ad id expſſuſ acceſſerit ptiũ conſenſ⁹.ar.j.e.§.i nl̃lo q̃z.qꝺ ẽt facit contra.cũ in illo caſu hoc ſit expſſu.i iſto non.ar.de deci.ad audiẽtiã eni id vr̃.cũ h̃ ſolũ ſit in ptiũ fauoꝛẽ inductuꝫ.de reg. ad aplicã.cũ ſuis cõcoꝛ.ꝛ lꝫ hoc ſatꝭ videat̃ rationabi le.ñ dico tñ h̃ aſſe rẽdo p id qꝺ dꝛ i ſi.c.audiui tñ cu/ riã id ſuare.ꝛ ta/ les cõmiſſiones ꝺ curia emanaſſe.
q ¶ Niſi a gñali di cto ponit caſuſ ex ceptos.
r ¶ Ab epõ.h̃ eqſſi mũ ẽ ex eo marie qꝛ ſi in citate l' di/ oce.ſua aliquẽ ex ſubditꝭ ſuis eps iudiceꝫ ipetraret. recuſari poſſet vt ſuſpectus.vt.ſ.vt li ñ cõt.accedẽs.i.

toꝝ hři. ¶ Cũ vo eiuſdẽ cita tis ſeu dio.fuerit actoꝛ ꝛ re⁹ extra ipſas cã ñ cõmittat̃ nec cõueniat̃ aliqs eoꝛundẽ.niſi ab epõ ꝯ aliquẽ ꝺ ſua dioceſi vel ab aliq̃ ꝯ eũ aut ꝯ ei⁹ capi tulũ ſeu ꝯ vniuerſitatẽ citatꝭ ville aut caſtri fuerit actio di rigẽda.vel niſi actoꝛ eandẽ ci/ uitatem ſeu dioceſim intrare non audens.aut ſui aduerſa rij potentiã merito ꝑhoꝛre/ ſcens eum infra ipſas neque at conuenire ſecure. In his qppe caſib⁹ extra dictas citatẽ ꝛ dio. poſſit ꝯ predictos cã

s ¶ De ſua dio.idẽ ſi de aliẽa.qꝛ ẽt rẽ nõ ipetrat i ſua.vt.j.§.pr.lꝫ de ſua.ideo dixit qꝛ.§.iſte tractat tãtuꝫ quãdo re⁹ ꝛ actoꝛ eiuſdẽ dio.ſunt vnꝺ di ctio niſi alꝭ non ꝓprie poneret̃. t ¶ Ab aliq̃ ꝯ euꝫ.vix eni inueniret actoꝛ in citate epĩ iudiceꝫ q̃ non faueret epõ.ar.ſ.vt li.non contꝭ.accedẽs.ij.ibi.ꝛ oẽs exiſtũt ſub diſtrictu ꝛc. u ¶ Non audẽs.forte giblellin⁹ ꝛ ibi re gñt guelphi vel econuerſo.l' forte relegat⁹. x ¶ Potẽ tiã.ptas i iudicijs ẽ ſuãda.ſꝫ potẽtioꝛib⁹ pes eẽ nõ poſ ſum⁹.ff.de ali.iu.mu.cã.fa.qꝛ ẽt in pn. y ¶ Merito no.ꝓbuꝫ.qꝛ ſi dicẽt ſe dubitat̃ vbi non ẽ dubitãdũ non excuſat̃.ſ.e.cuꝫ contigat.de ſimo.ꝛ ſi queſtiones cuꝫ ſi. z ¶ Eum aduerſarium. ¶ reus ꝛ actoꝛ
a ¶ Infra ipſas.ciuitatem ꝛ dioceſim.cuius ſunt ipſe
b ¶ Secure.qꝺ in iudicijs reqrit̃.vt ipoꝝ iudicioꝝ exer cẽdoꝝ loc⁹ ſit idoneus ꝛ ſecur⁹.alꝭ locũ hꝫ appellatio.ꝺ ap.ex pte.i.ꝛ tũc ẽt ſi lr̃as de cõductu hẽt ſuis inimicis capitalib⁹ ſe exponere ñ tenet̃.ſ.vt lit.ñ ꝯceſ.accedẽs.ij
c ¶ Poſſit.ñ dixit dẽat.vñ dico q ſi ꝯ epm vel caplm.l' potentẽ impetret̃ in ſua citate vel dio.bñ tꝫ cõmiſſio.et idẽ ecõuerſo ſp ſaluo recuſationis iure. d ¶ Cõtra p dictos.epm vel ei⁹ aduerſariũ.ꝯ caplm l' vniuerſitates vel potẽtes.l' aduerſariũ ei⁹ q̃ loca intrare non audet.
e ¶ Vnã dietã.oli dicebam⁹ de duab⁹.p dec.ſ.e.nõnlli Sꝫ qd dices ſi agat̃ actõe reali.nunqd fiet cõputatio a finib⁹ dio.vbi ſita ẽ res ſm q oli fiebat.ꝛ nunqd erit ibi cõputatio duaꝝ dietaꝝ ſm q oli erat vel vni⁹ tantũ.vt hic q oli ſiceẽt.pbat̃.ſ.e.dilect⁹.ij.ꝛ ꝺ fo.cõ.ex pte.b.vr̃ huic nouo iuri hodie ſtandũ vltio de hac materia.ꝛ ſic gñal'r loqt̃.gñalit̃ accipiẽdũ.xix.di.c.i.vt hẽat̃ ſolũ vni⁹ diete cõputatio ꝛ nõ duaꝝ ꝛ cũ determinatõe q̃ hic ponit̃ ſꝫ a q̃ loco cõputet̃ ſatꝭ ẽ dubitabile.põe.n.q boñ.ꝯ boñ. ſup re ſita medio.lr̃as ipetrat.vbi debebit ipetrare nun/ qd boñ.l' medio.vel loco vicio infra dietã a medio. Itẽ pone q boñ.ꝯ regiñ.ſup re medio.q̃ impetrabit.an regij vel loco vicio infra dietã.an mediolani vel loco vicino infra dietam. Itẽ vide aliud dubitabile.qd ſi boñ.ipe/ trat ꝯtra regiñ.domicilio ꝛ mutineñ.origine.an hẽbit̃ reſpect⁹ citatis regiñ.vel mutiñ.cũ rõe originiſ dicat̃ eẽ ꝺ loco.ita q eps loci eꝭ oꝛdinare.ꝛ cõmẽdaticias ad oꝛ

dines ſibi dare poſſit.ſic ꝛ eps domicilij.j.e.li.de rẽ.oꝛ.cũ nullus.i.rñ.ꝛ in loco originis dꝛ domiciliũ retinere.ff. de ſẽat.l.pe.ſatꝭ vr̃ de mẽte conditoꝛis eſſe q habeat̃ re/ ſpectus loci domicilij.non rei vel origis.ꝛ hoc ex eo qꝛ ꝺ loco domicilij dꝛ quis ꝓprie trahi.p illud verbũ trahat̃ ſ.e.nõnulli.qꝺ ẽt hic repetit̃ ꝛ p mẽ tẽ cõditoꝛis id cre do tenẽduꝫ ad hoc j.de ſepul.cum qs vbi de loco origis non hẽt̃ ratio et. C.de pſcri.lon.tẽ. l.vl.vbi ꝓcedit p̃/ ſcriptio vt int̃ pñ tes.erꝗ p̃ſcribens ꝛ cui preſcribitur ſunt i ꝓuincia.lꝫ res ſit ex ꝓuinciã notat etiã cõpoſ.i decre.nõnulli.i.ij glo.guil.in ſpe.de citatõne.§.i.circa prin.q dioceſan⁹ alicuius vbi aliꝺ non addit̃ intelli gi dꝫ dio.domici/ lij.ꝛ ſic diſputaui

cõmitti.nl'ls tñ eoꝝ vltra vnã dietã a fine ſue dio.valeat ꝯ ueiri.ſꝫ ꝛ i duob⁹ vltis caſib⁹ niſi ipetrãs ꝺ pdctõ tioꝛe.qꝫ i lr̃is ꝯmiſſiõis exprimere tene at̃.prio fidẽ iudici faciat ſal/ tẽ p ꝓpriũ iuramẽtũ.iudex ipſe nl'l aten⁹ i cã ꝓcedat.ſꝫ p teſ a ſua iuriſditõe dimittẽs i petrantẽ eũdẽ in expẽſis legi/ timis alteri pti ꝯdẽnet. ¶ Cũ aũt actoꝛ ꝛ re⁹ ciuitatũ ꝛ dioceſum fuerint diuerſaꝝ.ſi actoꝛ i citate vel dioceſi rei iu dicem hẽe recuſet ipſum nõ in ſua ſꝫ in alia citate vl' dio.

ꝛ determinaui.ꝛ ſic ſeruat romana curia.vt audiui.
f ¶ Duobus vltimis.ſ.quando actoꝛ reum in ciuitate ſecure conuenire non põt.quia ciuitatem intrare nõ au det.vel quia timet aduerſarij ſui potentiam.
g ¶ Prio.no.ꝛ ẽ ſi.j.de le.quis.ꝛ.c.ꝓuida.ad idẽ.ſ.ꝺ reſti ſpo.piſanis h ¶ Iudici.no.p eo q dixi.ſ.§.pri.in ſi. iudicis.n.eſtꝭ inueſtigare.ſi. C.de fideicõ.l.voluntatis ꝺ functi.xxx.q.v.iudicantẽ. i ¶ Saltẽ.no.qꝛ ſi al'r fides fieri põt.p̃mo id fieri dꝫ.ad iuramẽtuꝫ.n.recurrit̃ ſoluꝫ in aliaꝝ pbationũ defectũ.ſ.de pba.c.ij.de pcu.ex iſinu atione.ff.de iureiur.admonẽdi. C.de iureiur.i bone fiꝺi k ¶ Per ꝓprium iuramentuꝫ.no.q iuramẽtum ẽ legit tima pbatõ.fa.quod no.lxxxij.di.ꝓpoſuiſti.ad hoc ꝺ ſẽ. ex.ſi vero.ij.de excep.paſtoꝛalis.j.de ele.vt circa.ꝛ.c.nl'li ꝛ adde quod dixi.j.de reg.iur.preſumitur ignoꝛantia.
l ¶ In cã.principali procedet tamen in abſoluendo.co gnoſcendo.taxando ꝛ iudicando de expenſis.vt ſequit̃.
m ¶ Legittimis.quod dic vt no.ij.q.i.in primis.de do. ꝛ contu.ſinem.
n ¶ Cum aũt.ſ.in ꝓri.§.dixit quid iuris cum actoꝛ ꝛ re us eiuſdem dio.vel ciuitatis ſunt.modo dicit hic quid iuris.cum ſunt diuerſarum. De prelatis autem oꝛdi/ num vel locoꝛum qui impetrant pro membꝛis ſuis ha bentibus vel non habentibus ſpeciales adminiſtrato/ res vl' gubernatoꝛes dic vt in concilio vieñ.e.ti.abbates
o ¶ Habere.i.impetrare.
p ¶ Recuſet.no.q actoꝛ recuſat iudices.ꝛ hoc verum eſt iudice adeundo delegato vel oꝛdinario.vnde ſi reus plu res habet oꝛdinarios.actoꝛ alteꝝ eligit alterum recuſat ſed in iam adito ſecus.quia tunc actoꝛ non recuſat ſed reus bene.niſi ex noua cauſa.vel nouiter ad eius noti/ ciam ꝑueniente.ſ.de of.dele.cauſam que.ꝛ.c.inſinuãte.
a ¶ Traxerit.ꝛ in quo deputatus eſt iudex.j.§.pr.
b ¶ Dietam.an dieta iſta ſit computanda legaliter.ſcꝫ vt.xx.miliaria computẽtur pro vna dieta.ff.ſiquis cau tio.l.vicena.an vulgariter.ſcilet ſm regionis conſuetu dinem.dic vt no.ſ.e.nonnulli.ꝛ.j.de ele.cupientes.i.rñ. ꝛ qꝺ ꝺ vulgarib⁹ intelligi dẽat.pbat̃.j.de p̃b.pñti.§.loca
c ¶ Remot⁹.vñ ꝛ ſi modicũ vltra vnã dietã remot⁹ eẽt loc⁹ ille.puta p vnũ miliare.nõ poterit ibi fieri ꝯuẽtio.

ff.de v.ſig.l.iij. d ¶ Predictoꝝ.ſ.cū actor ꝛ reus ſunt eiuſdē dio.ꝛ in eadē ſunt iudices impetrati.vel ex cā in alia.vel ſunt diuerſaꝝ ꝛ i citate rei ipetrati ſunt iudices ḡvel in tertia ciuitate. e ¶ Deputatꝰ fuerit.no.ſi.ꝙ n̄ ſoluz reqrit̄ ꝙ non citet̄ ad locuz vltra dietā non remotū.ſʒ ēt ꝙ nō citet ex locū in q̄ deputatꝰ ē.oli aut̄ dicebamꝰ de duabꝫ dietis.ꝙ ſi iudex exeūndo locū q̄ deputatꝰ ē veniat ad locū non remotum vltra duas dietaſ ꝓcedere poterat. ꝺ excep.oli. hodie in ſupdictꝫ caſibꝰ nō ſic.vt hic videſ

libere ipetrare valeat.reumq̄ꝫ trahere ad eādē. dūmō locus ad quē eū traxerit[a] vltra vnā dietā[b].ſic in caſu alio premittit̄.mīme ſit remotꝰ[c]. ¶ In nullo q̄ꝫ caſuū predictoꝝ[d] iudex extra ↄitatē ſue dio.in q̄bꝫ deputatꝰ[e] fuerit citet[f] ptes. nec ꝺ cā ſibi ↄmiſſa cognoſcat niſi ad id expreſſuſ[g] acceſſerit earundē aſſenſꝰ.neq̄ꝫ alibi q̄ꝫ infra illas[h] ꝛ pſonis dūtaxat

f ¶ Citet ptes.ꝛ ſi citauerit nō tenēt̄ ire. qꝫ citatio irrita ē ipo iur̄.vt i ſi.c.ꝛ ſi ob hoc ꝓceſſit contra eos.no tʒ ꝓceſſus.vt ibi. An aūt citatus teneat̄ ire p̄uilegium vel defenſionem allegaturus dic vt no.iij.q.ij.epiſcopus ꝛ de accuſa. veniens in vlti.glo.
g ¶ Expreſſus in tātuʒ credo inherēduʒ huic lrē.ꝙ lʒ intueniat tacitus conſenſus.puta qꝫ non opponit̄ exceptō credo ꝙ non valeat ꝓceſſus p finē.c. Idē credo ſi interueniat conſenſus rei ꝛ non actoris vel econuerſo. lʒ eiꝰ tantum qui conſentit videatur eſſe fauor eadem rōne cum littera iſta dicat earundem.
h ¶ Illas ciuitates.ſ.ſeu dio.in quibus deputatus eſt.
i ¶ Deſignatis ſupius.ſ.conſtitutis in dignitate vel pſonatu vel cathedralium ecclīaꝝ canonicis. approbata eſt igitur p hanc lrāʒ opi.ber.ꝛ modernoꝝ qui notabāt in decre.pſenti.ꝙ idē iuris erat in delegatis a ſe.ap. qꝺ in legatis. In ordinarijs aūt tene quod habes.j.de off. ordi.vt litigantes.ꝛ in.c.cum epiſcopus.
k ¶ Vices ſuas.ſecus ſi audientiā cōmitteret vel aliq̄ꝫ certum articulum.ad hoc.ſ.ꝺ offi.dele.ſuper queſtionū ꝛ dixi.ſ.e.§.i.
l ¶ Inſup.quaſi dicat.ſ.ꝓuidimꝰ de pſonis ꝛ locis quibus.ꝛ in quibꝰ cauſe cōmittēde ſunt ꝛ tractāde.nūc ꝓuideamꝰ ad exactōes indebitas q̄ i iudicijs ꝛ a iudicibꝰ aſſeſſoribꝰ notarijs fiebāt.de tpe proceſſus nil dixit.qꝫ ſatis p antiqua iura prouiſum erat.ſ.de fer.c.vlt.de of. dele.conſuluit.in auc.de iu.§.ſedebunt.coll̄.vi.
m ¶ Grat.bn̄ dicit qꝫ iudiciū iuſtū l̄ iniuſtū n̄ lʒ vēdet̄ xi.q.iij.nō lʒ.xiiij.q.v.non ſane.de vi.ꝛ ho.cle.cū ab oi.
n ¶ Puritate cōſcie.j.e.§.aſſeſſorē.ꝛ.j.de re.iud.cū eterni
o ¶ Iudiciū poteſt hic poni ꝓ ſnia.ꝛ ēt ꝓ oi eo qꝺ ſniaʒ p̄cedit.ꝛ fac qꝺ dixi.j.de re.iu.in iudicijs.ij.q.i.ſicut.
p ¶ Corā ipo.delegato.idē in ↄſeruatore.j.de of.dele.c.vl.
q ¶ Nullū munus.no.qꝫ triplex ē munꝰ.a manu a lingua ꝛ ab obſequio.non ḡ dixit ſimpl̄r munus.ſed dixit nullum munus ad idē.i.q.i.ſunt nonnulli.
r ¶ Niſi eſculentū ḡ no.qꝫ de aliquo qꝺ in muneribꝫ cōſiſtat ēt vniꝰ denarij valorē recipe n̄ pōt niſi eſculētū ꝛc.
s ¶ Mera liberalitate.vt exactū vel petitū directe l̄ idirecte nō fuerit.ad idē de ſimonia dilectꝰ.ij.ad ſi.io.an.
t ¶ Pacis.cū numerꝰ nō adijcit̄.credere ē arbitrio boni viri relinquendū.habita ēt ↄſideratōe pſonaꝝ. ipſiꝰ iudicis recipiētis.ꝛ ↄſuetaꝝ expenſaꝝ q̄ltate.ꝛ ipſiꝰ dāt̄.ad hoc de ſimonia.ꝛ ſi qōnes.ꝛ ſaltim duo dies nō videtur excluſi cū pluralis elocutio duos numero cōprehēdat de con.diſ.i.hic quoq̄ꝫ.ff.de teſti.l.vbi numerus.ad hoc

ff.de v.obli.l.continuus actus.
u ¶ Conſumi.diebus.ita ꝙ nō producatur ad numeri quantitatē.ff.de of.ꝓconſul. ſolent in ſi. Alia eni exēnia non ſunt lucra.vt ibi.ꝛ.ff.de of.preſi.l.plebiſcito.et tollerantur iſta.qꝫ non eſt veriſile ꝙ ꝓpter iſta moueretur animꝰ iudicātis de ſimonia ꝛ ſi qōnes ad ſi.ſic et ꝓ modica re non dat̄ actio de dolo. qꝫ non eſt veriſile ꝛc.ff.de dolo.l.id ē ꝛ.l.p̄cedē. in ſi.de modico non ē curandū.de cō.di.ij. reuera alibi nō diſtinguit̄ inter multuʒ ꝛ modicū.xiiij q.iij. plerīq̄ꝫ. ꝛ.q. vi.c.vl.ſ. de ap. ꝺ appellatōibꝫ. ꝺ ſi. ex tue inſti. ꝺ rex di.§.gallinaꝝ.
x ¶ Propter cām id eſt ſuadente vtilitate vel neceſſitate cauſe.vnde non debet fingere occaſionem.vt.j.ſequit̄ ſimile.j.de iudi.c. ij.ꝛ p hoc ſatis videtur terminari quod ſolet queri.an ſi ſcholari exiſtēti in ſtudio papa deleget cāʒ.ille poſſit petere expenſas.licet ille non ſit in domicilio ſuo.ſed ex non eſt tn̄ ibi ꝓpter cauſam ſed propter ſtudiū.vn̄ expenſas non habebit per hanc litteram.ꝛ ſpe.de ſala.§.i. v.quid ſi alicui.
y ¶ Proficiſci.pone exemplum.ſ.§.proxi.de preſcrip. quia indicante.
z ¶ Moderatas.nunq̄ꝫ minores pōt.ff.man.ſiquis.al̄ eſt ſub.l.inter cauſas.§.impendia.ad idē.ff.de admi.tu cum plures.§.cum tutor.erunt tn̄ mediocres ꝛ nō delicate.ff.de pig.acti.ſi ſeruos in fine ad idē de do.ꝛ ↄtu. ſi nē.ꝛ.c.ſe.de eo qui mit.in poſ.cum veniſſent.de ſeqſtra poſ.c.i.ad ſi.nec credo cōpenſandas vel deducendas in hoc caſu expenſas quas domi facturus eſſet ſm ꝙ dicet̄ conſueuimus in victore p.l.ff.ad exhibendum.ſed ꝛ ſi. §.i.ff.de peti.heredi ſʒ ꝛ ſi.§.ꝙ aūt.y.ꝛ.ff.de rei ven.ſi reſ quia dico ꝙ in procurationibus his non deducuntur. ſicut ꝛ epiſcopus viſitans vel conſecrans procurationē integram recipit ꝛ nil deducit.ſ.de ſimo.cuʒ ſit.ꝛ teſtis integre expenſas percipit.iiij.q.iij.venturis.ꝛ infra.e.§. penul alī ſequeretur interdum ꝙ nil haberet. cum interdum tantūdem ꝛ forte plus expendant in domo ꝓpria.preterea iam non eſſet differentia inter delegatuʒ ꝛ ordinarium qui quando proficiſcitur.expendit q̄ domi expenſurus erat.vt in auc.ꝺ man.prin.§.illud tamē alij ↄ̄ Et no.ꝙ lrā iſta nō diſtingunt an delegatꝰ hēat bn̄ficia ſufficientia vel non .vnde dico ꝙ ſiue abūdet ſiue non expenſas habebit .cum proficiſcitur propter cām licet hoſti.dixerit delegatos pape peccare ſi recipiunt expenſas.ex quo habent ſufficientia bn̄ficia.ꝛ hoc no.ſ.de vita ꝛ ho.cle.cum ab omni ꝛ in iſtis expenſis habetur rō non ſolū victus ſed etiā vecturaꝝ equoꝝ ꝛ ſiliuʒ. Quid dicemꝰ ꝺ delegato ordinarij.dic ꝙ ſi eſt delegatꝰ ad vniuerſitatē cāꝝ idem quod in vniuerſaꝺio.ſ.ꝙ nihil habebit.imo ordinariꝰ ei ꝓuideat. Idē eni eſt ↄſiſtoriū.j.ꝺ ap.romana.ꝛ ordinarius eſt.vt dixi.j.de off.vic.lʒ ad hō ſ.de of.or.inter cetera.ꝛ in auc.vt nulli iudi.§.nulli.col̄ ix.ꝛ in auc.de man. prin.§.illud.ſi ſit delegatus ad ſpecialē cām.ꝛ ordinarius ei cām maliciose committēdū Si non malicioſe vr̄ idē quod in delegato pape ſm inno.q̄ hoc no.ſ.de vi.ꝛ ho.cle.cū ab omni.ſed an peneh ē

deſignatis[i] ſupius cōmittat quōlibet vices[k] ſuas. ¶ Inſup[l] vt gratꝫ[m] ꝛ cū oi puritate[n] iudiciū[o] corā[p] ipo ꝓcedat.nullū[q] munꝰ vl̄ q̄cq̄d aliud niſi[r] forſā eſculētū vl̄ poculētū mera[s] liberalitate oblatū.qꝺ paucis[t] cōſumi[u] poſſit diebꝫ vl̄ niſi ipm ꝓpter[x] cām ſibi cōmiſſam cōtigerit extra ſuū domiciliū ꝓficiſci[y].moderatas[z] expenſas recipe[a] ab eiſdeʒ ptibꝫ

ant locũ i eo q̃ in delegato pape hic exp̃mũt̃. vtil' eẽt de claratio ꝓ eo q̃ pene nõ videtur excedere ꝓpriũ caſum. de pe. di. i. pene. j. de te. iu. in penis. cum ſuis concor.
a ¶ Recipe. no. q2 nõ ſolũ exigẽ ab inuito ſ3 ẽt a volẽte recipe ꝓhibetur. ad idem. j. de cenſi. romana. §. pe.
b ¶ Qualitercũq3. no. q2 ſ3 leges de gat⁹ h3 ſportlas. ſ. duos aureos i pn. ⁊ duos in fi. i auc. de iud. §. ne ãt. col' vi. ⁊ h̃ ſi cã ſit ma ior. c. aureoꝝ. alio q̃n delegat⁹ a pnci pe nil hẽbit vt ibi ſm nos nil vr de/ legato dãdũ noie ſportulaꝝ. cũ iſta lra ſic gñalit' loq̃t' ⁊. ẽ. dicit nullum mun⁹ l' q̃cq3 alid. ⁊ iac. s. de vi. ⁊ ho. cle. cum ab omni ⁊ quod ibi no.
c ¶ Excedat. h̃ ſa tis ẽ dictũ fuerat dum dixerat mo deratas.

q̃litercũq3[b] pſumat. preuiſur⁹ attẽte ꝙ i ipſis expẽſis modũ neq̃q3 excedat[c]. nec plus ab vna parte q̃3[d] ab alia exigat cũ cõe[e] gerat negociũ vtriuſq3. ꝙ q3 vbi cauſe ſibi ꝯmiſſe vtilitas[f] vel neceſſitas nõ exegerit occaſionẽ[g] ꝑpt hñdas expenſas ꝓficiſcẽdi extra domiciliũ ñ aſſũat. ſ3 ⁊ vbi notabilr[h] fuerit paupes[i] litigãtes et ꝓ expẽſis nil ꝓſus exigat ab eiſdem ¶ Aſſeſſorẽ aũt vt q̃nq3[k] faciunt aliq̃ fraudulẽt[l]. niſi eo indigeat[m]. q̃ ꝯſcie[n] rliq̃t[o] ei⁹dẽ ſibi neq̃q3 adiũgat. alioq̃n[p] de ſuo ꝓprio ꝓuideri teneat̃ eidẽ ſi ãt idigeat ipſum neutri pti ſuſpectũ[q] aſſumẽs. ei d̃ ꝯpetẽti[r] ſalario ꝓuide moderãdo[s] ab eo faciat a ptib3 cõit̃[t] ꝓuideri Notariũ[v] vo l' notarios[x] i cã ſibi ꝯmiſſa ſcribẽtes q̃ vt pluimũ i exigẽdo ſalario metas[y] rõis excedũt vt ad ipſi[z] ſpectat offĩm[a] ꝓudẽt[b] rfrenet[c]. nec cũ ipis aut cũ aſſeſſorẽ pfato lucꝝ pticipet vllo mõ. ¶ Siq̃d ãt ꝯ ꝯſtitutionem pñtem receperit[c] ad ipſius reſtõz integraz teneat̃. nulla eoꝝ quib3 reſtõ facienda fuerit remiſſione[d].

d ¶ Quã ad alia. h̃ ñ h3 locũ i cãu. j. de iud. mlieres. cũ n teſtẽ ꝓducẽs illũ hẽat ꝓcurare. ſ3 ille ꝓ vtraq3 pte teſtet' j. e. §. ꝓferẽdo a ſili i iudice cũ ad teſtẽ ex cã ꝓficiſcit'. Jtẽ vbi vna ps abũdat alia nil h3. idẽ dico vt. j. eo. ꝟ. ſ3 vbi. vñ ibi dixit litigãtes i plali. ad h̃ de elec. cupiẽtes. §. ſi ve ro. ꝟ. niſi forſan. ⁊ fa. ad idẽ eadẽ decr. §. deniq3. ꝟ. vt eo.
e ¶ Commune. facit in fra. §. px. in fi.
f ¶ Vtilitas. vel neceſſitas. no. iſta duo pia ad idẽ de p̃ ben. expoſuiſti. ⁊ ibi de hoc. aliq̃n ñ ſunt pia. d̃ eo q̃ mit. i poſ. cũ veiſſet. ff. de ipẽ. i re. do. fac. l. ipenſe. cũ duab3. l. ſe.
g ¶ Occaſionẽ. eſt ſi. j. de iudi. mulieres
h ¶ Notabilr. no. igr̃ d3 eẽ pauptas. ad id. s. d̃ vſu. cũ tu.
i ¶ Paupes. pauptas non ẽ de gñe maloꝝ. xv. q. i. illa in fi. ⁊ no. ꝙ etiã ſm leges i h̃ caſu ordiari⁹ ñ h3 ſportulas. i auc. de mã. pn. §. ſi tibi. col. iij. ⁊ mgr̃ i cathedrali eccl'a i ſtitut⁹ paupes ſcholares grat9 docet. de mgr̃is. c. i. ⁊ ꝓpter pauptatẽ duc eccl'e vniunt̃. x. q. iij. vnio. ⁊ paupib3 ꝓui dere d3 p̃tor de aduocat̃. ff. de poſtu. l. i. §. ait p̃tor.
k ¶ Vt q̃nq3. no. hẽre rõez de his q̃ raro fiunt. ad idẽ. ff. de ſta. ho. l. non ſunt. ⁊. l. vi. contra. ff. de legi. nã ad ea. So. vt no. de reſpon. ipu. litteras. in gl. pe.
l ¶ Fraudulẽter. l' vt ptes grauẽt l' alterã eaꝝ. l' vt aicis ſeruiãt. vel vt lucꝝ pcipiãt l' pticipẽt vt. j. ſeq̃t'. l' vt ſeipſos exponerẽt q̃ face ñ debẽt. de of. dele. paſtoral'. i pn.
m ¶ Indigeat. q2 forte ñ ẽ perit⁹. vt ꝯueit ad vniuerſa pũcta cãe rimãda. l' q2 varijs ſuis negocijs l' iſirmitate corpis impeditur
n ¶ Conſcie. ſi. de tenun. niſi cum p̃dem. in fi.
o ¶ Relinquat̃. ꝑ hoc ꝟbũ credo ꝙ ps non poſſit referre queſtionẽ iudici delegato. ſ. dicẽdo ꝙ aſſeſſore non eget cum. n. hoc conſcie relinquatur ipius. g̃ ſolus deus hic ⁊ nullus ali⁹ iudex vel cognitor. ꝑterea poſito ꝙ ſumm⁹ ſit doctor ⁊ paꝝ occupatus ex q̃ ꝯſcia ſibi hoc dictat põt aſſeſſorem aſſumere vt hic. caueat tñ ſibi ne ꝯſcia eius improbabilis ſit. de ſymo. per tuas. ij.
p ¶ Alioquin. ſ. ſi adiunxerit cum non egerit.
q ¶ Suſpectũ. no. ꝓ ſuſpect9 q̃ de fco i cauſis dãt' p ptes
r ¶ Competẽti ſalario. ſpe etenĩ p̃mioꝝ inuitãdus eſt aſſeſſor. C. de aſſeſ. l. i. ⁊ ſalariũ hre d3. ff. de of. aſſeſ. l. diẽ functo. d3. n. merces ꝯſtitui ꝓ labore. xij. q. ij. charitatẽ.

nec de ꝓprio beneficiũ quis facere cogitur. x. q. ij. p̃carie. ⁊ põt iuſtũ ꝯſiliũ vẽdere. xi. q. iij. non l3. ⁊ adde quod ibi no. ⁊. xiiij. q. v. non ſane.
s ¶ Moderãdo. ſm q̃litatẽ cãe ⁊ ptiũ ꝯditõz ⁊ facũdiã aſſeſſoris ⁊ loci ꝯſuetudinẽ. ſic de aduocato dicim⁹. ff. d̃ var. ⁊ ex̃or. cog. l. i.
t ¶ Cõiter. q2 cõe gerit negociũ. ẽ. §. pxi. ⁊ ſi delegatus morit' l' ptes con cordẽt. nihilominus aſſeſſor ſala/ riũ ſtatutũ hẽbit l' hitũ ñ reſtituet. ff. de of. aſſeſ. l. diẽ functo. ff. loc. qui opas. ⁊. l. ex ꝯduc to. §. itẽ ſi. ff. d̃ va. ⁊ ex̃or. cog. l. i. §. di uus.
v ¶ Notariũ. q̃nẽ d3 hre delegat⁹. vt fidelit' cuncta iu/ dicij acta ꝯſcribat ẽ. de ꝓbat. q̃niã. ⁊ vocat' ſeru⁹ publi c⁹. j. de vſu. q̃cq3. ⁊ ꝓuat eccl'ia et lay cum hoc officio rõe peccati. vt. j. de penis feli. §. i. cum ti.
x ¶ Notarios. no. plures notarios aſſumi ad ſcribendum in vna cã cum hoc non repiatur ꝓhibitum. ⁊ hoc ſit ꝯceſſum. ⁊ facit p. decre. quoniam.
y ¶ Metas rõis. ⁊ ẽ iſtud q̃i crimẽ ꝯcuſſiõis rõe officij vltra debituz exigẽ. i. q. vij. ſãcim⁹. C. ad. l. iul. repe. l. vl.
z ¶ Officiũ. no. iudicis ẽt delegati ẽ moderari ſalaria aſ ſeſſoꝝ ⁊ notarioꝝ. q2 cũ cã ſit ei ꝯmiſſa. ⁊c. de of. dele. p̃te rea. ⁊ ẽ ſi. de iudi. c. vl. vñ bñ dicebat guil. i ſpe. tit. de ſala rijs. §. ij. circa ſi. ꝙ aut ſcriptura erat de foro ⁊ iudicialis aut ex̃iudicial'. p̃mo cãu puta i exceptionib3 replicatio/ nib3 ⁊ ſilĩb3 ſcribẽdis ad officiũ iudicis corã q̃ agit' etiã delegati ptinet taliũ ſalaria moderari. ⁊ a grauaminib3 ptes releuare. de pe. di. i. nẽo. ⁊ de of. dele. cum te. ⁊ cuncta q̃ litigatores ipediunt emẽdare. i. q. i. emẽdari. de of. del'. c. i. ⁊ tl'es iprob3 exactores punire. C. de of. p̃fec. aphri. i noie. ꝟſus fi. §. hoc ẽt decernim⁹. moderabit' g̃ q̃d det' ꝓ citatõe q̃d ꝓ termio. q̃d ꝓ ꝯteſtatõe ⁊ ſic de ſingul'. ⁊ i h̃ iſpiciet ꝯditõz pſonaꝝ ⁊ cãe ⁊ ꝯſuetudis fori. ⁊ ſi ſibi vi debit' p alios fideles notarios faciet h̃ taxari. Si ꝟo ſit ſcriptura ex̃iudicial' puta inſtrm vẽditõis de q̃ agit' l' de poſiti vel abſolutionis vel ſilia expedicr̃ id p ordinariũ loci vel deputatum illi officio puta ꝑ ꝯſulẽ tabellionuz boñ. qui ſi de certo ſalario non fuit conuẽtum inſpecta q̃litate cãe conditione perſone ⁊ conſuetudie loci taxabit vel taxari faciet p viros exptos. ff. de va. ⁊ ex̃or. cog. l. i. ⁊ de ſymo. c. i. iij. q. vij. §. tria. ꝟ. apud vrbem
a ¶ Prudenter. ad idem de accuſ. qualiter. i.
b ¶ Refrenet. alludit vocabulo. ⁊ ẽ ſi. ẽ. in ꝓhe. compilationis Grego. ⁊. s. de homi. dilectus.
c ¶ Receperit ſ. a ptibus p̃ter eſculẽtuz vel poculẽtum. vel vltra moderatas expenſas cum ꝓficiſcitur vel pticipãdo lucꝝ cum aſſeſſore vel notario
d ¶ Remiſſione. ſi. j. de cẽſi. exigit ad fi. ⁊ i cle. de re. nolẽtes ꝟ. ꝙ ſi fec⁹ ⁊ ſic ẽ cãus vbi dñs rẽ ſuã i aliũ trãſferre ñ pt quod ẽ ꝯ regulã q̃ d3. Nihil ẽ tã nãle q̃3 voluntatẽ dñi volẽtis rẽ ſuã i aliũ trãſferre. iſti. de rex di. §. p traditõez Quid ſi poſtq̃3 reſtituit iudex ps ſibi donet nunq̃d hoc facẽ põt credo ꝙ ſic. q2 h̃ h̃ ñ ꝓhibet'. ſic nec alia ſua bõa donat' ꝓhibet'. ⁊ ẽ rõ q̃re alid̃ i remiſſione aliud i donatõ

tmiſſio facilꝰ pſumit̃ fraudulose fieri q̃ȝ donatio. qꝛ fa
cilꝰ remitteret q̃s multa q̃ȝ donaret pauca. ſi cal. ſi. ff. ad
vellei. ſȝ ſi ego. vbi d̃r q̧ ſenatuſcon. velleianũ mulieri i-
tercedẽti ſuccurrẽ voluit ñ donãti. iõ qꝛ facilꝰ ſe obligat
mulier q̃ȝ alicui donet. ꝛ h̃ ẽ cã q̃re ꝓhibet̃ ne pẽa inter-
ueiat i mřionio ꝛ
ñ arra. qꝛ facilius
ꝓmittẽt q̃ſ. c. noīe
pene q̃ȝ darȝ. x. no
mie arre vt ꝛcitari
ſolet. ſ. de ſpon. gẽ
ma. h̃ oīa itelligo
ꝓpa eſſe dummõ ꝯ
ctꝰ iſte i fraudẽ ñ
fiat. qꝛ tũc nõ cre-
do iudicẽ abſoſu-
tũ ad h̃. ff. d̃ do. in.
vi. ꝛ vx. ſi ſpõſus.
§. circa. ff. ad vell'.
q̃buis. §. ſi cuȝ eẽm
ꝛ fac. j. d̃ ele. ꝯmiſ
ſa. cũ ſi. ꝛ q̃d no. x-
xiiij. q. iij. plerūq̧.
de pui. q̃ȝto. ff. d̃ le
gi. l. ꝯ. ꝛ quod no.
guil. oli i dec. d̃ po
ſtu. ꝑperãdũ. gre.
x. quã hodie non habemus.

vllatenꝰ ꝓfutura eidẽ. ꝓferẽ-
do q̃ȝ teſtionio [a] ꝑtextu cꝰ aliq̃
alios fraudulẽt̃ intdũ a iudici
bꝰ vocari ꝓcurãt vt eos labori
bꝰ [b] ꝛ expẽſis [c] fatigẽt. aut extor
q̃ãt [d] aliq̃d ab eiſdẽ. nullũ vlla
tenꝰ ꝯuocet. niſi q̃ñ ꝯditio [e] ꝛ
ſtatꝰ cãe ꝛq̃rẽt ſȝ nec tũc niſi a [f]
ꝓducẽte ꝯpetẽtes vocato ꝓ te
ſtimõio veniẽdo ſtãdo ꝛ rdeũ
do faciat miſtrari expẽſas [g]. q̃c-
q̃d ãt ꝯ ꝑmiſſa ꝛ eoꝝ aliq̃d ꝯti
gerit attẽtari. fit ipo [h] iur̃ irri-
tũ ꝛ inane. ¶ Idem.
Tibi [i] q̃ gr̃aȝ i biterẽ. ec-
cleſia ipetraſti a nobis certo [k]
executorꝭ ꝯceſſo q̃ te i cãoicũ re
cipi facerȝ. ꝛ d̃ p̄bẽda tibi. ſi q̃
i ead̃ eccl'a tũc vacabat. alioq̃n
d̃ vacatura p̄xie [l] ꝓuiderȝ [m] aliꝰ
ſileȝ gr̃aȝ pꝰ tuã ipetratõȝ obti
nẽs i eadẽ ſȝ priꝰ q̃ȝ tu ſuas lr̃as
p̄ñtauerit. ꝛ i cãoicũ ſit recep
tꝰ [n] i p̄bẽda tpe tue receptõis
vl' etiã pꝰ vacãte. ex q̃ alteri añ
tuã receptõȝ collata ñ extitit [o]
añferri non debet. ¶ Idem
q̃ȝ ſi añ receptõȝ [p] tuã in cano
nicũ vacauiſſet prebẽda [q] per
ꝓceſſum tui executoris qui ei

a ¶ Teſtimonio. ad q̃d ne veritas occultet̃ q̃libet ꝯpelli
tur. xiiij. q. ij. q̃ȝ. de teſt. co. pueñt. ꝛ h̃ in ciuilibꝰ. In cri-
mibꝰ ãt q̃d iuris. no. e. t. dilectoꝝ. b ¶ Laboribꝰ. in eũ
do ꝛ redeundo. c ¶ Expẽſis. no. g̃ q̧ iudex ñ ſolũ ꝓcẽ
dȝ laboribꝰ ꝛ expẽſis ꝓtiũ. vt. ſ. d̃ do. ꝛ cõtu. fine. ſȝ etiã te
d ¶ Extorq̃ant. ſi. ſ. e. ti. c. vl. ¶ ſtium vt hic.
e ¶ Conditio ꝛ ſtatꝰ. vt ſi petãt̃ ſup ꝑncipali li. ꝯteſ. ꝛ iura
to de calũnia ꝛ dato termio ad ꝓbãdũ ꝛ porrecta itẽtõe
ꝓducẽtꝭ. tc teſtes citẽt̃ ꝛ ſi petãt̃ ſup dilatoria añ li. ꝯteſ.
dato tmio ꝑ iudicẽ ad eã ꝓbãdã ꝛ itẽtõe porrcã. ꝛ no. q̧
ſi citauerit ꝯ hãc formã citatio non vȝ ipo iure. j. c. px.
f ¶ A ꝓducẽte. no. ſȝ teſtis iuret dicẽ ꝟitatẽ ꝓ vtraq̧ ꝑ
te. ꝛ q̃ capl'a iuret hẽs no. ij. q. iiij. nullã. ꝛ. ſ. de teſt. frater
nitat. in vl. gl. ꝛ ad h̃ teneat̃. xiiij. q. v. ñ ſine. ꝛ celare ꝟi-
tatẽ ſit peccatũ. j. de cri. fal. c. i. xi. q. iij. q̃ſquis. tñ ſolꝰ ille
qui ꝓduc̃ ꝓcurat teſtẽ i veniẽdo ſtãdo ꝛ rcedẽdo vt hic
ꝛ. iiij. q. iij. §. ij in crĩali. ꝓ. venturis. C. de teſti. l. q̃niã. C.
de ap. l. eos. §. ſiquis ãt. ꝛ ad h̃ ꝯcoꝛ. j. de ele. cũ ñ deceat. ꝛ
g ¶ Expẽſas. ꝯſueuerũt aduo ¶ ca. de vo. ꝛ vo. re. magne.
cati ſua doloſitate ꝛ ipitia neſciẽtes alit̃ ꝑtes iuuare. di
latões iuris petere ad teſtes vltra marios ꝛ ex ꝓuiciã ꝓ
ducẽdos. iij. q. iij. ſpaciũ. poterit iudex ſi de malicia p̄ſu-
mebat. ſ. vt id fieret cã ꝓtelãdi negociū ſac̃ in exigẽ. ſȝ
ſi iurabat̃ videbat̃ dãda dilatio ꝯſueuerãt iudices alit̃
ꝓuidere ſcdm formã dec. de fideiuſ. conſtiturꝰ. ſ. ibi cõ-
mittẽ receptõȝ teſtiũ ꝛcep ta cautõe ab illo q̧ vadat vel
mittat ad vidẽdum illos iurare. ſuper q̃ vide q̃d ibi no.
hodie puto meliꝰ ꝓuiſum per hãc lr̃aȝ. ſi. n. dicet ps hẽo
teſtes vltramarinos. ꝛ iudex dic̃ paratꝰ ſuȝ illos citar̃ ꝛ
expectare. depone ſalariũ ꝓ expẽſis teſtis in eundo veni
endo vel ſtãdo. quod ſi facere nolit cãȝ non differet.
h ¶ Ipſo iure. no. igit̃ ius nouum. qꝛ vt ſupius dixi in
mulꝫ. c. ſuperioribꝰ valebat oli ꝓceſſus. ſi ñ opponebat̃
exceptio. hodie ſecus per hãc lr̃aȝ. quia nullum eſt excep
tionis remedium oportunum.
i Tibi qui. quia dec. eſt aliquãtulũ obſcure dicta
ta. vide caſum lr̃alem. Ego impetraui gr̃am in
eccleſia bitñ. dato executore mihi per papã vt facerȝ me
recipi in canonicum bitñ. ꝛ ꝓuideret mihi de p̄bẽda. ſi
qua tunc vacabat. vel de primo vacatura. Ticius a papa
impetrauit ſecundo loco eandem vel conſimilem gra
tiam in ipa eccleſia bitñ. tñ preuenit me in preſentatio-
ne lrãrum. ꝛ receptus fuit in canonicū. Tertio loco ego
litteras meas preſentaui ꝛ auctoritate ipſarum recep-
tus fui in cãonicū bitñ. ꝛ tempore receptionis mee va
cabat p̄bẽda. ꝛ po
ſtea vacauit. q̃rit̃
cui debeat̃ ꝛ defe-
rat̃ mihi p̄mo im
petrãti. ſcdo p̄ñ-
tãti ꝛ ſcdo ꝛcepto
an illi Ticio ſcdo
impetrãti. primo
p̄ñtãti ꝛ pꝰ recep
to. Rñ. q̧ michi ꝛ
non illi debet̃ ex q̃
illi ante p̄ſentati-
onẽ meã nõ erat
collata. ¶ Scdo q̃-
rit̃ pone ꝑ tẽto eo
dẽ theãte q̧ ãte re
ceptionẽ meã va-
cauit p̄bẽda. ꝛ ex-
ecutor meꝰ non ſi
cauit aut intdix-
it ſeu reſeruauit ꝛ
forte decretū ap
poſuit cui debebit̃ an mihi priꝰ impetrãti ſcdo p̄ſentã-
ti. an illi ſecundo impetrãti prius p̄ſentãti p̄us q̃ȝ recep
to. Rñ. q̧ mihi. ¶ Tertio q̃rit̃ retẽt̃ eiſdẽ terminis. pꝰ p̄ñta-
tionẽ ꝛ receptionẽ ticij añ p̄ſentationẽ meã vacauerat
p̄bẽda. ſȝ in lr̃is meis erat cl'a decreti q̃rit̃ cui debeat̃ rñ-
det̃ q̧ mihi. hec vera ſi dolus vel nota negligentia mihi
prius impetranti imputari non poteſt. hec dicit.
k ¶ Certo. executor. n. debet eſſe certus. vt no. hec lr̃a hȝ
enim delegatã quod pȝ. qꝛ ipſius materia in illo ti. poni-
tur. j. de of. deleg. ſi ſuper. ſicut de conſeruatore dicimus
e. ti. c. i. ꝛ vl. Sed delegatus debet eſſe certus. ſ. e. ad hec. ſi
cut ꝛ arbiter ꝛ tutor. ſ. de arbi. innotuit. ff. de teſta. tut. l.
tutor incertus. ergo ꝛ huiuſmodi executor. ꝛ ꝓpter hoc
dixit certo.
l ¶ Proxime. hoc intelligitur. ff. de ver. ob. l. eum qui ka
lendis. niſi aliud diceretur i litteris exp̄ſſe vel tacite pu
ta quam duxerit acceptandam. j. de conceſ. p̄ben. c. i. ꝛ in
telligitur hec cl'a ꝛ ꝑcedens de p̄benda nulli aliꝗ de iure d̃
bita cum talis conceſſio ſine alterius p̄iudicio fieri de-
beat. ſ. e. q̃buis. ꝛ infra de p̄ben. cum in eccleſia. ꝛ. c. ſi poſt
quã. hec vera niſi aliud diceretur puta qꝛ haberet p̄roga
tiuã. j. de conceſ. p̄ben. c. pe.
m ¶ Prouideret. non dixit compelleret. ꝛ ita alius eſt
caſus decre. infra de conceſ. p̄ben. ſi ſoli. de hac tamẽ ma
teria diſtingue ꝛ ſubdiſtingue. vt ibi plene dixi.
n ¶ Receptus. videbatur ergo ſcḋm communem lecturã
illius decre. capitulum ſancte crucis. ſup eo. tit. que ha-
bebat q̧ illud prius ibi poſitum eſſet aduerbium q̧ ille
prius preſentans debebat conſequi p̄bendaȝ. ſed abſur-
dum erat q̧ iſte ſecundus precurrendo lederet ius pri-
mi vt hic. ꝛ infra de p̄bendis. eum cui. vbi de hoc

o ¶ Extitit. ergo ſi prius erat alteri collata. ſecus quod
intelligas verum cum determinatione ſequentium. ſed
hoc non haberet locum ſi canõicatus prius ei collatus
fuiſſet. vt infra de prebendis. eum cui. ꝛ capitulo ſi poſt
quam.
p ¶ Ante receptionẽ. ꝛ poſt p̄ſentationem. vt bene ꝓce
dat caſus. ſ. quod infra d̃r de notificatione ꝛc̃. ꝛ vt diffe-
rat a ſequenti.
q ¶ Prebenda. tolle q̃d eſt infra affecta per proceſſum ꝛc̃

r ¶ Notificauerat. ſ3 ad q̄d neceſſaria ē notificatio cū ſuf
ficiat pn̄tatio. vt. j. de ɔceſ pb. ſi. caplo. So. ſuffic̄ pn̄ta-
tio facta ei ad quē ſpectat collo. vt ibi. ſ3 n̄ executori. vt
hic. ⁊ iō dr ibi caplo. ipi factā. s ¶ Preſerti. i. marie.
t ¶ Decretū. decretū ḡ pape afficit etiā ignorātes. j. ō cō
ceſ. pbē. c. i.

u ¶ Predict̄. i. qn̄
prebēda vacaret
tpe receptōis vel
p⁹. ſ3 primus iam
erat recept⁹ l3 ſecū
do. vel qn̄ p̄m⁹ nō
dū erat recept⁹. ſ3
executor ſalti no-
tificauerat. vel qn̄
prim⁹ nōdū pn̄ta
uerat. ſ3 in lr̄is ei⁹
erat decretum.
x ¶ Dolus. j. de re
nūci. c. ij.
y ¶ Negligētia. j. ō
pb. ſi clericus.

ad quē prebende collo ptine-
bat. notificauerat ᶻ ꝙ eā vole-
bat p hmōi poteſtatē cōferre
aut interdixerat ne conferret
eandē ſeu illā ſue reſeruaue-
rat collatōi. p̄ſertim ᵘ cū inter-
poſitione decreti affecta. tunc
eni tibi ⁊ nō alteri d3 p̄benda
hmōi aſſignari. ¶ Quinimo
ſi ante receptōez ⁊ pn̄tationē
etiā tuam prebenda vacauit.
idem erit cenſendū. ſi i hmōi
gratia tibi facta decretū ᵗ a no
bis fuerat irritu3 ⁊ inane qd
contra ipam contingeret attē
tari. ¶ In p̄dictis ᵘ itaq3 caſi-
bus debes tu prebendā vacan-
tē potiuſq3 impetrator vltim⁹
obtinere. dū tn̄ dolus ˣ tibi n̄
poſſit vl' notabilis negligētia ʸ

z Si p te. Si p
mo ſub ɔdi-
tōe puideri man-
dat. ⁊ ſecūd⁹ pure
impetrans pri⁹ q3
veniat ɔditō a pa
pa vel executore
ſuo canonicatum
obtineat i aſſecu-
tōe p̄bēde p̄mo p̄
fert' hoc dicit.

a ¶ Alicui executori. ⁊ eadē rōe idē credo ſi ſcriptū fuiſ
ſet ipi caplo. vt poſſent ſi vellēt apl'ica auc̄te recipe ali-
quē in canonicū ⁊ frēm. vt. ſ. e. cū aliq̄bꝫ. q2 oē ius ipe-
trātis fert' ad diē ɔditōis. ſcōs igit' prio canonicatū ob
tinuit. preferri ergo debet. j. c. pri.
b ¶ Scripta nr̄a. p huius tenoris. l' filīs ſcripta eccl'a3
nō puto grauatā. ita ꝙ locū hēat decr. ſ. e. lr̄is. ⁊ c. man-
datū. ⁊ c. abbatē. ⁊ j. c. pr. in fi. rō q2 p hoc mādatū non
ḡuāt'. ſ3 eoꝝ volūtati relīquūt'. ⁊ aliō ē p̄mittere. ⁊ aliō
pcipe. iij. di. oīs aūt lex. xiiij. q. i. qō p̄cipitur. ſ. de arbi.
cum olim. ff. man. l. ij. in fi.
c ¶ Si ad id. cōditio fuit. ⁊ ad hui⁹ ɔditōis tps mādatū
refert'. ⁊ decretū. ſi qō ibi erat inſertū. vt in cle. j. de ɔceſ.
pb. cū ei quē. i. rn̄. ⁊ ē ſi. ſ. de ap. p̄terea de vo. ⁊ vo. re. l3.
ꝯ. ſcitur⁹. ⁊ de ɔdi. ap. ſup eo. iſti. de ꝯ. ob. §. ex. ɔditōna
li. ⁊. ff. q po. i pig. ha. l. potior. i. rn̄. l3 ſit ɔ. e. l. ij. rn̄. ⁊. ff. de
pericul'. ⁊ co. rei. ven. qō ſi pendēte. vbi dies ɔditōis tra-
hit' ad diē obligatōis. ſ3 ibi nō erat i ptāte ɔhētis p̄mo
ſub ɔditōe ɔtractū cōditionalē poſtea pure ɔtrahendo
reuocare. ſ3 hic ſec⁹. q2 in ptāte pape ɔcedētis erat cōditi
onalē gratia3 etiam in totum tollere ſi voluiſſet. j. de cō
ceſ. preben. c. penul. ⁊ vlti.
d ¶ Epi ⁊ capli. ad quos de iure cōi ptinet canonicoꝝ
receptio. de con ceſ. preben. poſtulaſti. de his que fi. a p̄la.
nouit. ⁊ c. q3to. de elec. cū eccl'ia. ⁊ ibi de hoc. ⁊ tunc debēt
abſētes canonici vocari qui ſunt in loco. vnde ad electō
nem epi forēt vocandi. j. de p̄ben. cū in eccl'ijs. niſi eſſet
ɔſuetudo in ɔ̄riū vt ibi. de cōſuetudie aūt l' p̄uilegio in
terdū ptinet ad alteꝝ tantū p̄dicta receptio. vt. j. ne ſe.
va. c. vno. de regulari. c. vlt. ⁊ intelligo conſentire capitu
lum ſi conſentit maior ipſi⁹ ps in h' caſu. ar. j. c. px. cu3
ſuis concor.
e ¶ Aſſenſ⁹ pone mortu⁹ ē eps vel impedit⁹ ita ꝙ ɔſen
tire n̄ pōt ⁊ canonici cū eo. nūq̄d executor ſtati poterit
cōferre. vī ꝙ ſic. ar. j. ne. ſe. va. c. vno. i fi. ad hoc. ſ. e. ſi gra

tioſe. ſed contrariū credo. hic eni ſub certa forma tradi
ta eſt executori ptās. quā tranſgredi nō poterit. j. de p̄b.
cū de nō. ⁊ ſub conditione qua non exiſtente ceſſat ip-
ſius poteſtas. ⁊ aliud eſt conſilium teneri requirere vt
ibi. ⁊ aliud aſſenſum vt hic. ⁊ facit. ſ. de arbi. cū olim. et
decre. ne. ſe. va. c. i.
loquitur in caſu
illo cū ad illū per
tinet electio. qua3
facere h3 cū ɔſilio
epi. h' aūt nō ptiet
puiſio niſi a die
ɔditōnis. Itē ibi
loquit' de bn̄ficio
iā vacāte. vbi pi-
culū ē in mora. vt
ibi. hic aūt nullu3
periculum.
f ¶ Auctoritate
apl'ica. p̄fert' ḡ oi
bus prius recept̄
auc̄tate inferiorū
j. de preben. hi q̄
g ¶ P⁹modu3 vn̄
poſterior videbat'
in iure ſic̄ fuit in
tpe. j. de re. iu. qui
por cū ſuis ɔcor.
quod nō eſt veru3
rō infra patebit.
h ¶ Apl'ice ſedis.
bn̄ dicit. q2 ſecus
de inferiorib⁹ q2
ſi auc̄te alterius inferioris recept⁹ eſſet. preferet' iſte et̄
poſt receptus auc̄te pape. j. de p̄ben. hi qui. ⁊ ſic prodeſt
ſcire quod dicitur. ſ. e. cum aliquibus.

Si imputari. ¶ Idem.
Si p te alicui ᵃ directa
fuerit ſcripta ᵇ nr̄a. vt
tibi de cāonicatu ⁊ p̄bēda eccl'e
bitereū. ſi ᶜ ad id accedere3 epi ᵈ
⁊ capl'i eccl'ie p̄libate aſſenſ⁹ ᵉ
auctoritate ᶠ apl'ica puidere3. ⁊
alter poſtmodū ᵍ ipetrās q ex
collatōe apl'ice ʰ ſedis l' execu-
toris ſup hoc ɔputati puiſio
ne ⁱ. pri⁹ q3 epi ⁊ capl'i p̄dictoꝝ
aſſenſ⁹ ad puiſionē tibi acce-
deret faciēdā ᵏ. canonicatū ob
tinuit biterēū. l3 tu ˡ intuenē-
te p⁹ea predictoꝝ ᵐ aſſenſu di-
cti p̄oris mādati auctoritate
in canonicū ipſi⁹ eccl'ie ſis re-
cept⁹. in prebēda vacāte ⁿ tibi
Demerito ᵒ aūfert'. ¶ Idē3.
Dvob ᵖ ᵠ ſup p̄feſſiōe ſili ᵠ

i ¶ Prouiſiōe. q2 dat⁹ erat ad p̄mouēdū. ſec⁹ ſi ad ɔpellē
dū. tātū. q2 tc̄ puidere n̄ poſſet infra de ɔceſ. p̄ben. ſi ſoli
l3 ¶ Faciendā. qō ſi p⁹ conſenſū habitū ipetraſſ3. tc̄ ſec⁹
l ¶ Tu primo impetrans. ¶ ad hoc. ſ. c. px. in prin.
m ¶ Predictorum epi ⁊ capituli.
n ¶ Vacante. quandocunq3
o ¶ Dēerito. q2 l3 ille poſterior fuerit i ipetratiōe. tn̄ fuit
p̄or i iur'. mādatū. n. ɔditōale aū cōditō3 exn̄tē cōſenſū
n̄ h3. ſic nec matrimoniū cōditōale. vn̄ nec ex ipo orit'
publice honeſtatis iuſticia. infra de ſponſal'. c. i. in fi.
p Dobus. ſi ex duobus ipetrātib⁹ ſup ſili puiſiōe
n̄ appareret qs primo. ſi ſolum alteri collatus eſt
canonicatus a papa ille prefertur alteri etiam
prius pn̄tanti ⁊ primo recepto. Si autē vtriq3 l' neutri
eſt collat⁹. aut alter in pn̄tando p̄uenit. aut amb⁹ cōcur
runt. ſi alt' p̄uenit ille p̄fertur. ſi āb⁹ concurrūt ille. l' illi
vel ipoꝝ maior ps ad quos collatio ⁊ receptio ſpectat.
alteꝝ tenent' eligere. ⁊ ille ſolus admittet' l' alter p̄fert'
niſi papa vtriq3 voluerit puideri. ⁊ facit decre. iſta i ar.
ad qō n̄ em de his q p̄ducunt duo teſtamēta. ⁊ n̄ appare3
qō ſit p̄mū ⁊ vterq3 inſolidū ſe dixit heredē ⁊ in poſſeſſi
onē mittēdū. q qō no. C. de edic. di. hadri. tol. l. edicto i
glo. illa mitti. io. an. ¶ ratio ſit vtrobiq3.
p ¶ Du obus. idem ſi tribus vel pluribus. cum eade3
q ¶ Simili. quia vterq3 impetrauit ſibi puideri de cāo
nicatu ⁊ prebenda integra. Si aūt impetratio eēt diſſi-
milis. puta q2 vn⁹ impetraret ſup dignitate alt' ſup ca-
nonicatu. vel vn⁹ ad p̄bendā integrā alter ad dimidia3
tunc quod hic dr locum non h3. quia ſi vacat integra da
bitur ei qui integram. ſi dimidia ei qui dimidia3 impe
trauit. nec aliud fieri poteſt. infra de preben. cū de non.
vel pone diſſimilem. vt. ſ. c. pri.

ſibi faciēda ī eadē[a] ecclia lr̄as a nobis[b] obtinētibꝰ vna die certꝫ eis executoribꝰ ꝺputatꝫ. ſi[c] ñ appeat q̄s ꝑmo[d] īpetrauerit ex eiſdē is eoꝝ cui[e] canōicatum cōtulimꝰ. ē ī ꝑbēda[f] ꝑferendꝰ alt̄i q̄ a nobis canōicatū ñ extitit aſſecutꝰ. lꝫ ꝑeiꝰ q̄ꝫ alius eis ad q̄s ſpectat[g] canonicoꝝ receptio ꝛ collōn ꝑbēdaꝝ. ſuas ꝑſētauerit lr̄as. ꝛ ab eis ī canōicū ſit receptꝰ[h]. ¶ Si vō neutri eoꝝ vel vtriq̄ꝫ cāonicatū contulimꝰ. tūc ex q̄ in grā ſūt eq̄les is q̄ prio[i] pñtauerit erit potioꝛ ī ꝑbēda. ¶ Q̄d ſi forſā ab

a ¶ In eadem eccleſia quia de diuerſis non eſſet q̄ō.
b ¶ A nobis. ſi aūt vnꝰ a papa. alt̄ ab ordinario. tenē q̄ō
c ¶ Si ñ appeat. ſic. j. ꝺ p̄b. ſi a ſede. ꝛ de ee. j. ꝺ p̄b. ſi a ſe ap. ꝛ dico appere poſſe ꝑ ipſas lr̄as. puta ſi diceret̄ ī eis data die tali añ terciā. ī alijs diceret̄ pꝰ veſpas. lꝫ h̄ ñ ē ī vſu pōt ēt appere per teſtes ꝑ q̄s ꝓbare poterit ſuā petitōtōꝫ prio ea die lecta ꝛ admiſſā per papā. l̄ ꝑ ꝯfeſſionē ꝑtꝭ alteriꝰ poſſit appere. ꝛ fac. ſ. de re. ſpo. cū ad ſedeꝫ ꝛ. j. de cōfeſ. c. i.
d ¶ Quis prio. q̄ꝛ ſi ꝺ h̄ appereret ei ꝺ beret̄. ſ. e. t. ꝛ. j. ꝺ p̄ eū cui. ꝛ. c. ſi pꝰ q̄ꝫ.
e ¶ Cui ſoli. vt. j. ſe
f ¶ In ꝑbēda ¶ q̄t tūc vel pꝰ ea vacāte
g ¶ Spectat de cōi l̄ ſpāli iur̄. vt. ſ. di
h ¶ Rece ¶ ti. c. pr. ptꝰ ñ ḡ in h̄ caſu ī ſpicitur preſentatio vel receptio. ſ. eo. tibi. ꝛ ſubau. hic. ꝛ alt̄ oīo careat īpetratꝫ niſi ꝛc. vt in
i ¶ Primo pñtauerit no. ḡ ¶ ſi. ꝛ ita ſubau. ēt in ꝓ. ſe. caſum in q̄ ſtatur hodie pñtationi in lr̄is ad bn̄ficia. cōtoꝛ. in lr̄is de iuſticia. ſ. de ap. vt debitꝰ.
k ¶ Cōcurrāt no. q̄ꝛ prio īſpicit̄ ineq̄litas ī data. demū ī pñtatōe. lꝫ ſi oīa ſīt paria tūc locꝰ ē gr̄ificatōi. ꝛ fa. ꝑ opione goſ. no. s. de iud. c. i. ꝛ cōcoꝛ. ad h̄. ff. ler. ī naue ī ſi. ff. ad ſyl. ſiq̄s ī ḡui. §. cū oēs. ſ. de iurpa. cū aūt ī ſi. Et no. ꝑ ſo. ro. goſ. ꝛ. ler. no. in d. decre cū aūt. l. q̄ꝛ tūc demū locꝰ ē gratificatōi. qñ q̄s ſit ī iur̄ potioꝛ dubitat̄ l ¶ Spectat expone vt. ſ. m ¶ Collatio ꝑbēdaꝝ. ad quā vocādi ſīt abſētes. q̄ō dic vt. j. ꝺ p̄b. cū ī eccl̄ijs n ¶ Maioꝛ ps vī eni a toto caplo factū q̄ō fit a maiori pte. lri. di. aplica de ele. cū int̄ ca. ī pri. de his q̄ ſi. a mi. pt. ca. c. i. ff. ad mūi
o ¶ Voluerit. dat̄ ergo eis optio. ¶ cipa. q̄ō. maioꝛ.
p ¶ Eligere. nec in ipſiꝰ electi ꝑiudiciū poterūt pꝰ ea variare. ad h̄ de ele. publicato. j. de po. ꝑ. c. vno ī ſi. ꝛ. j. de re. iu. mutat̄ cū ſuis cōcoꝛ. ꝛ ꝓbat̄ hoc ſatꝭ ꝑ lr̄am q̄ ſtati ſequitur. ꝛ facit ad id quod dixi. ſ. e. gratia. io. an.
q ¶ Teneant̄. no. tenēt̄ alteꝝ eligē de neccitate. lꝫ nō certū vn̄ ñ dat̄ eis optio vt eligāt l̄ ñ eligāt. lꝫ vt alteꝝ eligāt Sꝫ pōe nolūt eligē l̄ pari numero diſcordāt ī eligēdo. quid erit. credo agēdū corā ſupioꝛe. vt eos ad eligēduꝫ cōpellat. j. certū tps l̄ ad cōcordāduꝫ. q̄ō ſi ñ fecerint credo q̄ꝛ ſupioꝛ ipē poſſit eligere. ad hoc. xi. q. iij. cū ſcimus. de ſup. ne. ꝑ. ꝑ totū. j. t. pri. c. vl. j. de re. ſpo. frequēs. j. ꝺ p. ſi tibi. ꝛ. j. de ele. q̄ꝫ ſit. ff. de le. i. hmōi. §. ſi. C. de inge. ma. diffamari. cū ſi. ꝛ. ſ. de iurepa. nlls cū ſi. ſic igit̄ ad ſupiorē ꝑ lapſū tps deuoluit̄ ptās eligēdi. de cōc. p̄b. c. ij. ita ex eoꝝ neglia puto q̄ꝛ hic deuoluet̄ ptās ꝑeligēdi de qua
r ¶ Alio. vt nec ꝑbēda illa nec ſeq̄n ī nec cāoicatꝰ ¶ h̄ loq̄t̄
s ¶ Ipſius non electi. ¶ ēt ſibi debeat.
t ¶ Expſſe. q̄ꝛ ī ipīs lr̄is appoſita erat clā. nō ob. ſi ꝑ alio ſcripſerimꝰ q̄ hmōi graꝫ. ꝛc. l̄ ñ ob. ſi ꝑ nos fuerit eccl̄ia vr̄a grauata. l̄ ſilīs clā. Et no. q̄ꝛ dicit expſſe. ꝛ ē ſi. ſ. e. cū aliq̄bꝰ ꝛ. c. ſuſceptū. ꝛ. j. de p̄b. ſi motu. ꝑ hūc aūt ter. approbatā dico opi. ler. no. ſ. e. t. mandatū ꝛ reꝓbat̄ op. goſ. in ſum. huiꝰ. ti. añ mediū. ꝛ ino. ꝛ cōpo. ſ. eo. caplm. qui dixerunt. q̄ꝛ lꝫ eccl̄ia grauata fuerit in receptōne primi. nihilominus tenet̄ ſc̄m recipe. niſi in lr̄is cōtineꝫ. niſi ꝑ

ſit in pñtādo ꝯcurrāt[k]. hi ad q̄s vt ꝑmittit̄ ſpectat[l] cāonicorū receptō ꝛ collōn[m] ꝑbēdaruꝫ vl̄ eoꝝ maioꝛ[n] ps ex eis alterū quē voluerit[o] eligere[p] teneāt̄[q] q̄ elcō ali[r]ꝰ oīo careat[s] īpetratꝫ niſi ex tēoꝛe lr̄aꝝ ipſiꝰ exp̄ſſe[t] appeat q̄ꝛ vtriq̄ꝫ ipſoꝝ voluerimus[x] ꝑuidere. ¶ Idem.

Quia[y] ꝑ ābitioſā īportunitatē[z] petētiū tā nos q̄ꝫ nō nulli ꝑd. nr̄i ro. pō. īdulgētias ꝑpetuas[a] mlt̄ꝫ[b] ꝯceſſimꝰ ꝺ pcipiēdis fructibꝰ[c] bn̄ficioꝝ[d] ſuoꝝ diſt̄butōibꝰ[e] q̄tidiānis dūtaxat exceptꝫ[f] ſiū ī ſcholꝭ[g] eēnt. ſi

alio ꝛc. Sed ler. ꝯ dicēs. q̄ꝛ ſc̄m recipe nō teneri q̄ꝛ in lr̄is intellīt ꝑdicta clauſula. niſi ꝑ alio ꝛc. ꝛ hoc verum niſi ī ipſis lr̄is diceretur. nō ob. ſi ꝑ alio ꝛc. ꝛ hanc opi. ler. approbat ſtilus curie. ꝛ finis iſtius decre. ho. diſtinguebat an primo receptus eſſet ſub expectatione prebende nec ne. in ꝑmo caſu ñ valeret lr̄e ꝑ ſc̄do ſine clauſula. non ob. in ſc̄do ſic ita no. decre. mādatū ſ. e. ti. ꝯ quā opi. fa. ipa decr. mandatū. ſed ibi erat clauſula ſi ꝑ alio.
y ¶ Vtriq̄ꝫ electo ꝛ nō electo.
x ¶ Voluerimus. ſtat̄. n. tūc volūtati. ſ. e. ſuſceptū.
y ¶ Quia ꝑ ambitioſā. oēs idulgētie conceſſe a bonifacio. vel ſuis ꝑde. clericis de percipiendis perpetuo fructibus ſuorum beneficiorum in abſentia ſunt reuocate. ꝛ profitetur papa ſe illas in poſterum ñ daturum. ꝛ potuit ortum habuiſſe a decre. ſ. de cle. non re. cum ad hoc.
z ¶ Importunitatē. ꝓpter quā princeps ſepe nō ꝯcedēda cōcedit vt hic vides. C. de bo. pe. ſub. l. i. l̄. x. ſ. de pur. c. cū in iuuentute. j. de re. do. c. i. j. ꝺ ꝯceſ. p̄b. deteſtāda ꝛ ideo locū hꝫ īpoꝝ reuocatio. vt hic. xxv. q. ix. ſniam de re iudi. cū oli. ꝛ no. q̄ꝛ dixit ābitioſā. q̄ꝛ ē īportunitas ābitioſa vt hic vt cū petit̄ q̄ō tēdit ad norā ē ꝛ ñ ābitioſa. vt cū īportune opportune petit̄ q̄ō ē ꝑceibꝰ īpetrādū. de pe. di. i. importuna. c. di. palliū infra de ap. ab eo. cū ſi.
a ¶ Perpetuas. i. donec vixerit ſic. j. de ca. mo. c. i. ff. ꝑ ſo. l. i. ꝛ fa. quod dixi. ſ. e. ſi gratō ſe. tpale ergo puta vſq̄ꝫ ad quinquenniū. vel ſil̄e tps reuocate non ſunt. ſed quid dices ſi conceſſa fuit indulgentia que poſſet eſſe ꝑpetua puta donec erit in ſeruitio talis principis vel ſiliis. dicit quidā talē indulgentiā nō reuocatā. q̄ꝛ quod expſſe nō mutat̄ ꝛc. C. de ap. precipimꝰ. ſed ꝯtrariū credo ꝛ puto hic caſum. nōne ſi hēo indulgētiā donec in ſcholis fuero dꝛ hic ꝑpetua. ꝛ ſufficit q̄ꝛ indulgētia poſſit eē ꝑpetua. ff. ꝺ cōdi. inde. l. ſufficit. ꝛ quod no. de ſol. c. vlt. in glo. i. ī ſi. io
b ¶ Mult̄. reuocari ergo debebat. q̄ꝛ tēdebat ad norā. ſ. de deci. ex multiplici ſuggeſtiō. ꝛ facit ad hūc caſuꝫ. ſ. de cle. nō re. cum ad hoc ſint. io. an.
c ¶ Fructibꝰ. qui de iure cōi tantū reſidētibꝰ dari dn̄t. ſ. de cle. non re. per totuꝫ de conſuetudine tñ poteſt induci contrarium vel de ſpeciali ſtatuto. ſ. de conſti. cū oēs
d ¶ Beneficiorum ſuorum. preterita huius indulgentie que ambitioſa eſt. fructus ſolū illoꝝ bn̄ficioꝝ q̄ canonice obtinēt poterunt ꝑcipere. ſ. e. ſi gratioſe. §. vlti.
e ¶ Diſtributōnibus que interdū manualia bn̄ficia. interdum victualia nuncupantur de cle. non re. de ceto. j. e. li. e. ti. c. vno. ꝛ. ſ. de pre. licet ioannes an.
f ¶ Except̄ iſta non dant̄ etiā ſtudentibꝰ in theo. ſ. ꝺ p. licet nec his qui ſunt in ſeruitio epi vel dn̄i pape. ꝺ cle. non re. de cetero. ꝛ. c. cū dilectus. vt ibi no. nec debent he diſtributiones dari etiā pn̄tibus. qui diuinis nō interſunt officijs nec valet conſuetudo in contrariū ꝛ q̄ ꝑcipiunt ad reſtitutionem tenentur. j. de cle. nō re. c. vno.
g ¶ In ſcholis eēnt. vt legēdi ꝛ ꝓficiēdi eis opportūitas

cōcedatur in honorē ⁊ augmentū vniuerſalis eccleſie.q̄ viris lr̄atis ꝑmaxime noſcit̄ indigere.ſ. de magiſtris c.i.⁊ ꝑ totū.⁊.j.de ele.cū ex eo.⁊ nō ſolū papa.ſ; et infe⁄riores prelati dāt clerico licētiā ſe ob has cauſas abſen tandi.⁊ hoc videt̄ lex.intelligere de epis vt nota.de cle. nō reſi.int̄ q̄ttuor ſīno.⁊ hoſti. intelli gūt hoc etiā de iſfe riorib⁹ p̄la.ꝑ d͛cr. e.ti.relatū ibi p̄la⁄ toꝝ ſuoꝝ ⁊c.diſpē ſatōez aūt de q̄ lo⁄ quit̄ decre.de elec. cū ex eo.dico ꝙ ſo li epi.⁊ ipoꝝ ſupi ores facere pn̄t cū de eis ſol̄ caueat ibidē ⁊ ibi dicā

a ¶ Altera cū eas obtinēt ex diſpen ſatōe.vt̄ ſūt tales eccl̄ie q̄ ſil̄ pn̄t de iure teneri.qđ dic vt diri.ſ.e.gr̄a io.

b ¶ Romana curia q̄ hodie h; priuile gia ſtudij .vt.j.de priuil̄.c.ij. ꝑ quaʒ decre.et vt̄ ꝙ hi q̄ ſunt in ſtudio de iure cōi poſſent ꝑ ciper̄ fruct⁹ ſuoꝝ bn̄ficioꝝ. qđ n̄ eſt verū ſed illud in⁄ tellige vt ibi dicā.

Joan.an.

eccl̄iaꝝ ſuarū altera [a] reſiderēt aut in romana [b] curia moram traherēt.ſeu alio [c] certo loco.l̄ etiā vbicūq; [d] exq̄ inſolentie oriunt̄ vagādi [e] ⁊ diſſolutōis [f] preparatur materia. minuit̄ cultus diuinus.quem deſide ramus augeri [g].⁊ officiuʒ ple⁄ rumq; propter quod benefi⁄ cium eccleſiaſticum datur [h] omittitur.nos volentes emē dare [i] preterea.⁊ quantū [k] poſ⁄ ſumus aduerſus futura caue re [l].omnes huiuſmodi ⁊ ſimi les indulgentias [m] perſonis n̄ eccleſijs vel dignitatibus [n] da tas penitus reuocamus. ⁊ ea rum [o] conceſſionē noſtris vo⁄ lumus exulare temporibus [p] quaſq; nobis licere nō patimur noſtris ſucceſſoribus iudica⁄ mus [q] ¶ Bonifaci⁹.viij.

¶ De conſuetudine.

c ¶ Alio certo loco puta.quia in indulgentia dicitur ꝙ perpetuo.donec in domicilio ſuo habitauerint. fructus percipere poſſint.

d ¶ Vbicūq; ꝙ ſic gn̄aliter ſe h; indulgentia io.an.

e ¶ Vagādi.qđ facere n̄ dn̄t clerici.lxvi.di.clericum. naʒ ⁊ ꝑ horam ab eccleſia non dn̄t abeſſe.vt.xcij.di.c.vlti.

f ¶ Diſſolutōis.q̄ moribus ⁊ habitu ē in clericis ampu⁄ tanda.xxiiij.di.qui epſ.⁊.c.ſe.xxi.q.iiij.c.i.⁊ per totum de vi.⁊ ho.cle.clerici.⁊.j.de preben.cum ſingula.

g ¶ Augeri.ſ.de conſti.c.penul.

h ¶ Datur vnde priuatus officio.⁊ beneficio priuatus intelligitur cum ſit eius ſequela.lxxxi.di.eos.⁊.c.ſiq̄ ſa⁄ cerdotum.xxxij.di.preter hec.⁊ ibi de hoc.⁊.ſ.đ cle.ex.mi. latores de ap.paſtoralis cum ſi.ioā.an.

i ¶ Emēdare.xxxv.q.ix.ſententiā.de re iudi.cum oli.xxij q.iiij.magne.de ap.cū ceſſante.de ſen.exc.ſacro.⁊ i auc̄. de nup.circa prin. coll̄.i.ibi imperator.nō erubeſcimus ſiquid melius hoꝝ q̄ prius ipſi diximuſ adinueniamus competentē priorib⁹ imponere correctionē.ne ab alijs corrigi expectemus.ad idem de accuſa. qualiter ⁊ qn̄.i.

k ¶ Quantum poſſumus.ſi. ſ.in proemio huius li.

l ¶ Cauere.no.futura ꝓcauenda .xxiij.di.in noīe dn̄i.đ ꝓcura.c.i.de ſer.nō or.c.i.⁊ exempla preſentia ⁊c.lxxxij. diſ.plurimos.ff.loca.ſiquis domum.§.i.ioannes an.

m ¶ Indulgentias.ꝑpetuas.ſ.nam de his.ſ.dixerat.

n ¶ Vel dignitatibus.ſi g͛ dignitati vel eccl̄ie datū eſſet tale priuilegium ꝑ hanc decre.reuocatum non eſt.⁊ po⁄ tuit eſſe ratio.quia non tantus fauor perſonis debetur ſicut dignitatibus vel eccleſijs.de elec.cū nobis oli i ſi.

o ¶ Et earum. prouidit hucuſq; circa preterita.nūc ca⁄ uet circa futura.

p ¶ Epib⁹.Quid ſi tales indulgētias de nouo cōcedat

valēt.q2 nō potuit ſibi legē imponere a q̄ ſibi n̄ liceret recedere.ad hec.ff.de le.iij.ſiqs in prin.ff.ꝓ ſocio cū duo bus.§.papinian⁹ in ſi.⁊ primā ↄſtitutionē tollit ꝑ ſecū dam.l; de ipa non faciat mentionē.ſ.e.ti.pri.l;.

q ¶ Judicam⁹.ſi.C.de legi.digna vox iudicare potuit.ſ; n̄ legē iponere.q2 par in parē nō h; imperiū.ſ.de ele. innotuit cum ſu⁄ is concor.

r ¶ Conſuetu dinē.pre⁄ textu con ſuetudis ēt iurate l̄ q̄ntocū q; tpe obſuate n̄ pōt qs niſi vnicū ꝑſonatū dignita⁄ tē vel aliđ ꝑpetuū officiū ſil̄ cū cano nia ⁊ prebēda in aliq̄ eccl̄ia abſq; diſpenſatōe ſe.ap obtinere vel iā ob tēta tenere.⁊ ↄtra ꝓſumptuʒ irritū eſt omnino.

s ¶ Nō exiſtit ſi.ſ de ꝟ.ſig.ſup qui⁄ buſdā.⁊ ſi ↄſuetu do iſta al̄.legitima fuiſſ; n̄ eēt neceſ⁄ ſe in ea titulum oſ̄ndere.j.de pre⁄ ſcrip.c.i.vt̄.n.con ſuetudo tal̄. ius i

C onſuetudinē [r] quā i vr̄a eccleſia ſeruatā aſ ſeritis tāto tpe. ꝙ in ↄtriū memoria n̄ exi⁄ ſtit [s].vz ꝙ ipſi⁹ eccleſie cano⁄ nici duos ꝑſonatus.aut duas dignitates vl̄ ꝓpoſituras [t] ſeu adminiſtratōnes.aut duo of⁄ ficia [u].vl̄ eoꝝ alteꝝ [x] cū reliq̄ i ſiml̄ ⁊ ꝑbendā poſſit i ea [y] lici⁄ te [z] abſq; diſpenſatione ſedis [a] ap.obtinere corruptelā cū ſa⁄ cris ſit inimica canonib⁹ [b].⁊ đ ambitōis [c] radice ꝓceſſerit me rito reputantes eā auctorita te ap̄lica reprobamus. voſq; ad ipſi⁹ obſeruantiam etiā ſi iuramēto [d] firmata extiterit. cū iuramentū iniq̄tatis vincu lum [e] nō exiſtat. decernim⁹ nō teneri ſtatuētes. vt cū vnuʒ [f] offm̄ vix digne valeat aliquis adiplet̄ nll̄i liceat dceto niſi [g]

ducere.ff.de aqua plu.ar.l.i.§.i.Sed cū cōſuetudo talis. corruptela ſit.longitudo tāti tpis nō ꝓdeſt.⁊ ē ſi.j.c.p.

t ¶ Prepoſituras.certa dignitas i eccleſia.l; alr̄s omnes qui preſunt prepoſiti dicantur.ſ.de ꝟ.ſig.q̄ſuis

u ¶ Officia.perpetua.vt.j.ſequitur.

x ¶ Alterum.cum reliquo id eſt dignitati cum ꝑſona⁄ tu vel prepoſitura vel adminiſtratione vel officio perpe tuo ſimil̄ cum prebenda prout ſtatim ſequitur.

y ¶ In ea eadem eccleſia.

z ¶ Licite.xxij.q.ij.faciat.

a ¶ Sedis apoſtolice. Nota caſum in quo ſolus papa diſpenſat.duos ſimiles habes infra de preben.cum ſin gula.

b ¶ Canonib⁹.lxx.di.ſanctoꝝ.de conceſ.preben. lr̄as.⁊ h idem dicebat conſtitutio vrbani que incipiebat ꝓuiſi onis.vnde tracta fuit decre.iſta.

c ¶ Ambitōis.ſ.de ꝑben.q2 intantū.de elec.dudū.ij.

d ¶ Juramento.ſpāli vel generali non curo.q2 ſi ſpecia liter iurarent hanc cōſuetudinē expreſſe ſeruare.fuit iu ramentum temerarium.⁊ non ſeruandum.⁊ de eo qđ iurauit poſſet ⁊ deberet imponi penitentia .de iureiur.ſi cut ſi generaliter iurauit ſe ſeruaturum conſuetudines ipſius eccleſie.iuramentum iſtud ad poſſibilia ⁊ licita tantum extenditur.vt.j.de iureiur.c.i.io.an.

e ¶ Vinculum.i.vinculans vel obligans in iniquitate ⁊ concor.xxij.q.iiij.inter cetera.ſ.de iureiur.quanto.et j.de iureiur.c.i.io.an.

f ¶ Vnū officiū cōcor. lxxxix.di.ſingla.ſ. de here. cū ex iniūcto.⁊.j.de ꝑbē.cū ſingula q̄ ponit ſilem caſum.⁊ eſt ſi.ſ.de cele.miſ.referente.⁊ de conſe.di.i.ſufficit

g ¶ Niſi vnicū.ſ͛ vt̄ ꝙ đ diſpēſatōe iferioris a papa vnū cū ꝑſonatu l̄ officiū cū canonicatu ⁊ ꝑbēda poſſit hr̄e